

**IN DE LUWTE
VAN MIJN KASTANJEBOOM**

een lichtvoetige komedie

door **LODE POOLS**

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan brochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:
LODE POOLS, Kerkstraat 21, 3560 Lummen.
- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Digitale tekstbrochures?

vtadigitaal @ gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met:

SABAM, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel.

PERSONAGES :

LUCAS VAN PUYVELDE	(63 jaar)
BLANKA, zijn vrouw	(60 jaar)
GOEDELE, zijn vriendin	(45 jaar)
PROS, zijn broer	(65 jaar)
HEDDIE, zijn nichtje	(25 jaar)
PALMIRA, de moeder van Heddie	(55 jaar)

Een acteur speelt achtereenvolgens DOKTER GIELEN,
DOKTER LOWIES, SCHOONBROER MAURICE en SCHOOLDIRECTEUR
LAVREYS.

Een actrice speelt achtereenvolgens VERPLEEGSTER en
VROUW VAN PROS.

DECOR :

Een tuin met bijna centraal een tamme kastanjeboom.

Onder en rond de kastanje bevinden zich enkele tuin-
attributen zoals een tuinbank, een tuintafel met daarrond
enkele tuinstoelen, een afgezaagde boomstam en een krui-
wagen.

Gezien het gaat om de herinneringen van Lucas, kunnen
deze attributen worden gebruikt voor om het even welke
locatie.

EERSTE BEDRIJF

LUCAS

(Lucas verschijnt. Hij kijkt vol bewondering naar de kastanjeboom.)

LUCAS- Een tamme kastanjeboom! Ik vind hem prachtig! Die hoge, forse stam! En dan die statige kruin! Indrukwekkend! Hij staat in "mijn" tuin. Hij overschaduwet mijn stoffelijke resten. Mijn as ligt uitgestrooid rond zijn stam. Ik moet een beetje voorzichtig zijn, anders plak ik nog aan mijn eigen schoenzolen.

Ja, ik ben dood... al een hele tijd. Jullie merken het niet aan mij? Dit verwondert mij niet. Aanvankelijk merkte ik het zelf ook niet. Het verwisselen van het tijdelijke met het eeuwige ging bij mij bijna als vanzelf. Het moment zelf bedoel ik. Het was als het rustig naar beneden glijden van een lichte, besneeuwde helling.

Maar wat er ervoor en erna allemaal kwam bij kijken! Hoe begon het alweer?... Ja, wanneer begin je dood te gaan? Bij je geboorte natuurlijk, want van dan af word je met de dag "ouder". Maar zover gaan wij niet terug. Wij beginnen op die lentedag, nu enkele jaren geleden. Naar gewoonte zat ik 's avonds voor mijn teevee wat uit te rusten bij een glaasje oranje tic en een sigaret.

LUCAS

(Lucas hoest nogal droog. Het is alsof er iets vastzit in zijn keel. Hij legt zijn sigaret aan de kant, en drinkt van zijn oranje tic. Weer hoest hij. Andermaal probeert hij met zijn oranje tic iets door te spoelen. Het lukt niet. Even legt hij lichtjes zijn hand op zijn keel. Hij hoest. Blijkbaar voelt hij iets rechts van zijn adamsappel. Hij drukt iets steviger, aarzelt even, en neemt dan plaats voor een spiegel. Weer drukt hij lichtjes rechts van zijn adamsappel, en kijkt intussen gespannen in de spiegel. Hij opent de mond en probeert via de spiegel in zijn keel te kijken. Natuurlijk lukt dit niet. Nog even blijft hij voor de spiegel op zijn keel drukken. Wat gespannen gaat hij terug voor zijn teevee zitten. Hij betast zijn keel, drinkt even van zijn oranje tic, en neemt dan weer zijn sigaret.

LUCAS- Ik voelde iets in mijn keel rechts bezijden mijn adamsappel. Nu was ik geen bangerik, maar toch vroeg ik

mij wat bezorgd af, of dat "ding" daar al mijn leven had gezeten. Dat hoesten kwam ongetwijfeld van het roken. Ik "verstookte" zo'n anderhalf pakje rode belga per dag.

De volgende dagen bleef die hoest, en vooral dat ding daar in mijn keel mij wat irriteren. Maar het wende stilaan... voor even.

LUCAS, GOEDELE

(Goedele en Lucas zitten te eten.)

GOEDELE- (Geamuseerd) Ik hoor zo weinig commentaar op mijn zeetongfiletjes.

LUCAS- Zij smaken mij zo goed, dat er voorlopig geen tijd is voor commentaar. En dan die spinazie,... heerlijk!

(Lucas verslikt zich lichtjes.)

GOEDELE- (Vriendelijk) Hij doet zo zijn best om mij te overtuigen van mijn kookkunst, dat hij zich bijna verslikt.

(Lukas blijft wat last hebben van zijn keel.)

GOEDELE- Drink even.

LUCAS- Dat was ik net van plan.

GOEDELE- De laatste tijd gebeurt dit al eens vaker,... dat jij je verslikt.

LUCAS- Dat is van gulzigheid,... en van de leeftijd natuurlijk. Mijn moeder heeft ook last van haar keel. En mijn broer.

GOEDELE- Als er iets scheelt, moet jij daar toch maar niet te lang mee blijven lopen.

LUCAS- (Niet boos) Goedele, ik ben 63 jaar!

LUCAS- Goedele is mijn vriendin. Al jaren! Een tijdlang gaven wij les aan dezelfde school. Zelf was ik daar al ruim vijftien jaar, toen zij er haar intrede deed. Aanvankelijk viel zij mij niet eens op. Ik moet eerlijk toegeven, dat het geen modelschool was. Een technisch instituut met nogal wat kinderen van allochtonen. De meesten van mijn collega's kwamen er bijna uitsluitend voor hun boterham. Zij hadden weinig interesse voor mekaar. Goedele was een van de uitzonderingen. Zij wou wel contact met haar collega's, maar zij durfde nog niet goed. Tot het toeval haar een handje toestak.

LUCAS, GOEDELE

LUCAS- Gaat dat hier nog lang duren, verdomme?

GOEDELE- Zij zijn ons hier toch niet vergeten?

LUCAS- Die non is ons toch komen vragen, wie er de rekening ging betalen. De school, of de ouders van Murat?

GOEDELE- Ja, al voor er een dokter bij Murat was. Ik vind het raar, dat wij er niet mogen bij blijven, terwijl hij wordt verzorgd.

LUCAS- Ook chirurgen worden niet graag op de vingers gekeken.

GOEDELE- Nu kunnen zij de behandeling rekken, zolang zij maar willen.

LUCAS- En iedere test brengt op!

GOEDELE- Daarstraks heb ik echt versted gestaan van sommigen van onze collega's. Een van onze leerlingen raakt geklemd in de lift. Hij bezeert zeer erg zijn voet. En haast niemand bekommert zich om hem.

LUCAS- 't Is maar een Turk.

GOEDELE- Turken zijn ook mensen.

LUCAS- Blijkbaar niet voor iedereen.

GOEDELE- Mij was de ernst van de situatie meteen duidelijk. Maar goed, dat jij onmiddellijk bereid was, Murat en mij met je wagen naar de kliniek te brengen.

LUCAS- Was dit niet meer dan normaal?

GOEDELE- Voor ons wel. De directeur gaat ons toch niet kwalijk nemen, dat wij er op dit ogenblik niet zijn om les te geven?

LUCAS- Dat is zijn zaak! Ik doe, wat ik op dit ogenblik het meest noodzakelijk vind.

GOEDELE- Murat helpen?

LUCAS- Voilà!

(Lucas kijkt op zijn horloge.)

LUCAS- Nu kan de chirurg kwaad zijn als hij wil, maar wij gaan een kijkje nemen, hoe het met onze leerling is gesteld. Kom!

GOEDELE- En als die dokter ons buitenkijkt?

LUCAS- Dat is zijn zaak! Daar trek ik mij niets van aan!

GOEDELE- Nu al bedankt voor je hulp!

LUCAS- Dat is graag gedaan.

(Vluchtig kust Goedele Lucas op de wang.)

LUCAS- (Tot publiek) De eerste keer, dat wij eens een echt gesprek hadden met mekaar. En aan het einde kust zij mij al op de wang. Sommige vrouwen zijn rare schepselen!

LUCAS, PROS

LUCAS- Sorry, broer, maar van deze boomstronk ga ik even gebruik maken, om te gaan zitten.

PROS- Scheelt er wat?

LUCAS- Er blokkeert precies iets hierboven in mijn dij.

PROS- Gebeurt dit vaker?

LUCAS- De laatste tijd wel. En soms ook in mijn kuit.

PROS- In de beide benen?

LUCAS- Meestal in het rechtse.

PROS- Niet altijd op dezelfde plaats?

LUCAS- Neen, dat verschilt al eens.

PROS- Ik ben geen dokter, maar het toeval wil, dat ik onlangs nog zo'n verhaal hoorde. In de wachtkamer van mijn huisarts vertelde een man mij, dat hij in Gasthuisberg was behandeld aan de beide benen. Het overkwam hem geregeld, dat plots een van zijn benen blokkeerde. Zo stak hij eens de straat over, terwijl er op enige afstand een autobus naderde. Plots blokkeerde zijn been, en de man kon geen voet meer verzetten, zelfs niet met het dreigende gevaar van een snel naderende autobus. De man moest gewoon ter plaatse blijven staan, en de autobus diende noodgedwongen te stoppen.

LUCAS- Zo erg is het met mij niet gesteld.

PROS- Bij die man aanvankelijk ook niet. Van zijn huisarts kreeg hij te horen, dat de aderen op een aantal plaatsen aan het dichtslibben waren. En dat er hieraan dringend moest worden verholpen. Op aandringen van zijn huisarts is hij dan naar Gasthuisberg gegaan. Op de benen van de man heeft een chirurg na een grondig onderzoek de plaatsen aangeduid, waar de ergste verstoppingen zich voordeden. Op deze plaatsen heeft hij nadien lichte inkervingen aangebracht, om op die manier

de aderen weer helemaal te openen.

LUCAS- Een rare methode.

PROS- Ja, maar naar het zeggen van onze man wel een heel efficiënte. Nog diezelfde dag mocht hij naar huis. Sedertdien heeft hij nooit nog last gehad van die aderen.

(Lucas komt recht.)

LUCAS- Voilà! Niets meer aan de hand!

LUCAS- (Tot publiek) Zo is mijn oudere broer. Hij zal niet gemakkelijk zeggen: "Raadpleeg eens je huisarts." Neen, hij komt voor de dag met een verhaal van iemand anders, die in dezelfde omstandigheden verkeerde als ik. Hij hoopt stilletjes, dat ik er de gepaste conclusies uit trek. Wat ik - helaas voor hem - nogal eens vergeet te doen.

LUCAS .

(De telefoon rinkelt. Lucas neemt op.)

LUCAS- Meubelen Thomas!

(Meteen legt hij zijn hand op de hoorn.)

LUCAS- (Tot publiek) O ja, dat moet ik jullie eerst nog vertellen! Ik had een geheim telefoonnummer. Normaal kon ik dus alleen maar worden opgebeld, door iemand die van mij dit nummer had ontvangen. Beantwoordde de beller mijn "Meubelen Thomas" met "Sorry, ik ben verkeerd verbonden.", dan wist ik, dat hij via een omweg aan mijn nummer was geraakt. En dat ik mij van zijn oproep niets moest aantrekken. Deze antwoordde met een grapje, het was dus een bekende.

(Lucas doet de hand van de hoorn.)

LUCAS- Meubelen Thomas!... Ah, dag IJsboerke! Toch weer geen problemen met het oplossen van je kruiswoordraadsel? Toch wel? Laat horen!

LUCAS- (Tot publiek) Iedereen wist, dat ik graag en goed puzzelde. Zowat het halve dorp belde naar mij, als men vastzat met een kruiswoordraadsel.

LUCAS- Bij "in zeer goede staat" bekom jij een onmogelijk woord? Laat mij dat woord eens horen? Jij kan het bijna niet uitspreken? Probeer toch maar! izgst?
Sorry, makker, maar dit is juist! Het is gewoon de afkorting van "in zeer goede staat". Onnozel, hè? Ja,

soms zijn er van die oplossingen, die te eenvoudig zijn om er op te komen... (Lachend) Neen neen, jij bent geen dommerik. Jij maakt enkel wat weinig gebruik van je geestelijke vermogens!

(Lucas lacht. Hij verslikt zich, barst uit in een hoestbui, probeert zich bij de beller te verontschuldigen, maar moet noodgedwongen de hoorn neerleggen. Bezorgd betast hij zijn keel.)

LUCAS- Verdomme, hè!

LUCAS, GOEDELE

LUCAS- Peuzel jij die beentjes niet beter af?

GOEDELE- Ik zie er niet veel vlees meer aan hangen.

LUCAS- Mag ik dan jouw bord?

(Goedele schuift haar bord naar Lucas. Lucas begint de botjes af te knabbelen.)

GOEDELE- Jij doet dit, om mij een plezier te doen?

LUCAS- Omdat ik niets van deze lekkerij verloren wil laten gaan. Parelhoen met muskaatdruiven mag jij mij iedere avond voorzetten.

GOEDELE- Binnenkort begint het jachtseizoen. Dan wordt het weer fazant, kwartel, hertenkalf, duif...

LUCAS- Om duimen en vingers af te likken!

GOEDELE- Laten wij hopen.

LUCAS- ... Jij bekijkt mij zo.

GOEDELE- Ik voel mij niet in een beste stemming.

LUCAS- En de reden?

GOEDELE- ... Ik maak mij zorgen.

LUCAS- Over mij?

GOEDELE- Over je keel.

LUCAS- Als ik je nu zeg, dat mijn moeder en mijn broer net hetzelfde hebben!

GOEDELE- Hebben zij ook problemen bij het eten?

LUCAS- Ook hun keel is voortdurend gezwollen! Dat zit bij ons in de familie.

GOEDELE- Waarom heb jij er dan nooit eerder last van gehad?

LUCAS- Ook bij mijn broer is dat laat begonnen, ik geloof rond zijn vijftigste.

GOEDELE- Veel zie ik hem niet, maar ik hoor hem nooit kuchen. En zich verslikken, zie ik hem ook nooit doen.

LUCAS- Omdat jij hem nooit ziet eten!

GOEDELE- Ga eens naar een dokter,... om mij een plezier te doen.

LUCAS- Als het nodig is, doe ik dit wel.

GOEDELE- Dan heb jij toch zekerheid. Misschien is dit met een kleinigheid te verhelpen. In ieder geval weet jij dan met zekerheid, wat er aan de hand is.

LUCAS- Goedele, bemoei je alsjeblieft niet met mijn zaken!

LUCAS, PROS

PROS- Tot mijn grote spijt moet ik uitzien naar een nieuwe huisarts. Totaal onverwacht gaat dokter Keurvels vroegtijdig met pensioen.

LUCAS- Om welke reden?

PROS- De dokter is ernstig ziek.

LUCAS- Hoe oud is hij?

PROS- Net de zestig gepasseerd.

LUCAS- En nu al definitief met pensioen? Dan moet het wel heel ernstig zijn.

PROS- Geen maand geleden ben ik nog bij hem op consultatie geweest. Hij was graatmager, sprak met een erg hese stem, en kloeg van vermoeidheid en koude.

LUCAS- De dokter was veel zieker dan zijn patiënten?

PROS- Duidelijk! Naar het schijnt verblijft hij nu iedere week drie dagen in het ziekenhuis en vier dagen thuis in familiekring.

LUCAS- Geen prettig vooruitzicht!

PROS- Neen. Maar misschien zijn ~~ultieme~~ultieme kans op genezing.

LUCAS- (Tot publiek) Ook ik begon te vermageren, ook mijn stem werd met de dag wat heser. Zijn verdoken boodschap was mij wel duidelijk.

LUCAS, BLANKA

- BLANKA- Ik moet naar de bank. Maar ik kom eerst even praten over jouw "Equisafe Pharma Invest 7 Kap".
- LUCAS- Wat is dat voor iets?
- BLANKA- Een aandelenfonds in jouw portefeuille. De laatste tijd is het enorm gezakt. Het gaat nog een hele tijd duren, voor het weer iets of wat gaat renderen. Daarom doe jij het best nu van de hand, en jij koopt wat anders in de plaats.
- LUCAS- Wat anders?
- BLANKA- Bijvoorbeeld een "Life Capital". Aan iemand die daar helemaal geen benul van heeft, is dit moeilijk om uitleggen.
- LUCAS- Eerlijk gezegd, interesseert mij dit niet in het minst.
- BLANKA- Jij wil toch, dat je geld zoveel mogelijk rendeert?
- LUCAS- Ik zal er eens met onze Pros over praten.
- BLANKA- Waarvoor is dit nodig? Denk jij misschien, dat hij er meer verstand van heeft dan ik?
- LUCAS- Dat weet ik niet, maar hij regelt in ieder geval zijn eigen geldzaken. En als ik hem mag geloven, met een beetje succes.
- BLANKA- Iedere dag uitstel betekent kapitaalverlies voor jou!
- LUCAS- Ik hoor vertellen, dat het geld op dit ogenblik niets opbrengt.
- BLANKA- De aandelenfondsen staan nu ongeveer op hun dieptepunt. Het duurt nog jaren, voor die "Pharma" van jou weer iets gaat opbrengen. Nu meteen verkopen en "Life Capital" in de plaats nemen, is "de" oplossing.
- LUCAS- Moet dat per se vandaag gebeuren?
- BLANKA- Begrijp jij er dan niets van?
- LUCAS- Neen, helemaal niets! Maar doe maar op!
- BLANKA- Dat kan ik niet zonder jou. Jij moet tekenen. Kan jij meteen meegaan? Ik heb weinig tijd!
- LUCAS- (Tot publiek) Dat is Blanka, mijn vrouw. Of moet ik zeggen ex-vrouw? Wij zijn nooit officieel uit elkaar gegaan, maar wij leven al ruim zeven jaar gescheiden van tafel en bed.

Echt ruzie hebben wij niet, zij komt hier nog af en toe over de vloer... om mijn geldzaken wat in het oog te houden. Waarom wij juist uit elkaar zijn gegaan, herinner ik mij niet meer. Zij erfde een appartement van haar ouders, en wou per se daar haar intrek nemen. Ik bleef liever hier. Uiteindelijk is zij dan maar alleen vertrokken.

Dan hebben jullie nooit veel voor mekaar gevoeld, hoor ik jullie al luidop denken. Waarschijnlijk is dit zo. Wij stonden allebei in het onderwijs, wij ontmoetten mekaar en trouwden zoals de meeste jonge koppels... zonder erbij na te denken. Eigenlijk hadden wij weinig gemeen. Wij leefden naast elkaar.

LUCAS, BLANKA

LUCAS- (Tot publiek) Maandag.

BLANKA- Sorry, dat ik zo laat ben, maar na schooltijd ben ik nog langs de garage moeten rijden. Het controlelampje van de motor bleef branden. Het duurde wel even voor de garagist de oorzaak van de storing had gevonden. De rekening volgt.

Omdat ik onmogelijk kon weten hoe lang deze herstelling ging duren, ben ik daar tegenover een frituur binnengestapt. Ik kon niet anders, want van acht tot tien geef ik avondlessen. Mijn steak bearnaise viel best mee.

In de koelkast staat er nog wat overschot van het kalfsblanquette van gisterenmiddag. Als je dat wat opwarmt, en je smeert je daarbij een paar boterhammen...

LUCAS- (Tot publiek) Dinsdag.

BLANKA- Sorry, dat ik zo laat ben, maar na schooltijd ben ik nog even langs Neckermann gereden... voor onze vakantie van volgende zomer. Ik dacht daar ineens aan. Een definitieve beslissing heb ik nog niet genomen, maar ik heb wel een stapeltje folders meegebracht. Heel toevallig kwam mijn vriendin Annick Steenbergen daar ook binnen.

Achteraf zijn wij in de "Vieux Temps" samen een pasta met kip, champignons en boontjes en een glaasje rode wijn gaan nuttigen. Wij moesten wel een beetje op onze affaire passen, allebei moeten wij vanavond nog naar de fitness.

In de keukenkast staat er nog een doos pilchards in tomatensaus. Als je die opent, en je smeert je daarbij een paar boterhammen...

LUCAS- (Tot publiek) Woensdag.

BLANKA- Sorry, dat ik zo laat ben, maar na schooltijd ben ik nog langs mijn zus Palmira gereden. Samen met haar en haar dochter Heddie ben ik gaan winkelen. Het is wat uitgelopen. Onze Palmira heeft ons getrakteerd op een pizza. Ik kon moeilijk weigeren.
Over een goed uur heb ik avondles. Ik moet mij nog wat opsmukken, en mijn tas klaarmaken.
In de koelkast liggen er nog een paar varkensskoteletten. Als jij er daarvan eentje in de pan legt, en jij smeert je daarbij een paar boterhammen...

LUCAS- (Tot publiek) Donderdag.

BLANKA- Sorry, dat ik zo laat ben. Maar na schooltijd ben ik nog eens langs onze Palmira moeten rijden. Gisterennamiddag had zij haar regenscherf in mijn wagen laten liggen. En ik dacht: "Als de weerman gelijk krijgt, zou zij dat regenscherf wel eens kunnen nodig hebben." Toevallig zat Fred, haar schoonbroer, daar ook. Ik had hem een hele tijd niet meer gezien. Dus kon ik daar niet zomaar weg.
Bij het avondeten meende ik naar huis te komen. Maar onze Palmira had daar een grote pan zwarte pens en een kom appelcompote op tafel staan. Ik kon niet anders dan mee aanschuiven.
Over een klein uurtje begint mijn avondcursus Spaans. Ik mis die niet graag, Spaans kan je op vakantie op heel wat plaatsen gebruiken. Ik moet mij dringend gaan klaarmaken!
In de koelkast liggen nog enkele eieren. Als jij er daarvan een paar in de pan slaat met wat ham erbij, en jij smeert je daarbij een paar boterhammen...

LUCAS- (Tot publiek) Vrijdag.

BLANKA- Sorry, dat ik wat laat ben. Maar na schooltijd ben ik nog met enkele overschrijvingsformulieren langs de bank moeten gaan. Van die gelegenheid heb ik gebruikgemaakt, om wat geld uit de muur te halen.
Omdat ik toch in het centrum was, heb ik ook maar de krantenwinkel bezocht met mijn lottoformulieren. Nu moet ik dit morgenvroeg niet meer doen.
Overal moest er worden aangeschoven.
Ik moet nu dringend gaan babysitten bij mijn nichtje Martine. Zij en haar man gaan naar theater.
Ik geloof, dat er al enkele dagen een varkensskotelet in de koelkast ligt. Die was ik rats vergeten. Waarschijnlijk ruikt ze nog niet. Als jij die in de pan legt met genoeg peper en zout, heeft die nog wel smaak. En als jij je daarbij dan nog een paar boterhammen smeert...

LUCAS- Iedere zaterdagochtend vertrok zij met haar zus Palmira naar de Makro. Terugkeren hiervan deden zij in de late namiddag... met een volle koffer winkelwaren. Altemaal zeer nuttige artikelen, die in reclame stonden. En die dan ergens werden opgeslagen voor de toekomst.

De zaterdagavond was hun kaartavond. Iedere week verzamelden zij ergens bij haar zus, of bij een of andere kennis. Tegen dat ik mijn eerste slaap uit had, was zij daar met haar koude voeten.

De zondag was haar heilig. Dan ging zij nooit de deur uit. Dan sliep zij van na het middageten tot tegen de avond op de sofa.

Nu moet ik eerlijk toegeven, dat dit alles mij niet erg stoorde. Als ik alleen was, kon ik mijn zin doen. Bovendien kon ik dan op tijd en stond mijn witte van Hoegaarden drinken, en mijn cola- en oranje tics. Tegen slaaptijd had ik er altijd enkele uit. Ik begon er smaak in te krijgen.

Waar ik hoe langer hoe minder smaak in kreeg, waren die pilchards in tomatensaus, die sardienen in hun eigen nat, die ravioli en die tagliatelle die ik avond na avond zelf moest klaarmaken. Het eten uit blik en de pasta begon mij aan de oren uit te komen.

Dus besloot ik op een keer zelf mijn potje te koken. Nu was ik alles behalve een "nieuwe man". Voor het werk in de keuken stonden mijn handen zo!

Wat doe je in zo'n geval?

(Lucas neemt de hoorn van de telefoon. Hij tikt een nummer.)

LUCAS- Met Goedele?

(Meteen legt hij de hand op de hoorn.)

LUCAS- (Tot publiek) Mijn collega, je weet nog wel, die geschiedenis met die leerling in de kliniek. Wij hadden maar één jaar samen aan die school gestaan. Toen verhuisde zij naar een college een tiental kilometer verder.

Op conferenties, bijscholingen en dergelijke bleven wij mekaar ontmoeten. Wij waren nog steeds vrienden.

(Lucas doet de hand van de hoorn.)

LUCAS, GOEDELE

LUCAS- Met Goedele? Lucas hier!

GOEDELE- (Blij verrast) Lucas! Leef jij nog?

LUCAS- (Tot publiek) Toen leefde ik nog!

GOEDELE- Dat is lang geleden! Hoe gaat het ermee?

LUCAS- Ik zit met een probleem.

GOEDELE- Laat horen!

LUCAS- Ik ben aardappelen aan het koken. Maar ik weet niet,

hoe lang ze op het vuur moeten staan.

GOEDELE- Is dit je enige probleem?

LUCAS- Voorlopig toch.

GOEDELE- (Geamuseerd) Jij in de keuken! Dat zou ik eens willen zien!

LUCAS- (Geamuseerd) Lach mij niet uit, of ik leg de hoorn neer!

GOEDELE- Jij hebt toch water in je kookpan gedaan?

LUCAS- Had jij dit misschien vergeten je eerste keer?

GOEDELE- Eerste vraag: welk soort kookvuur gebruik jij?

LUCAS- Een Acec.

GOEDELE- Een elektrisch- of een gasvuur, slimmeke?

LUCAS- Een elektrisch.

GOEDELE- Waarschijnlijk een heel oud model?

LUCAS- Ongeveer zo oud als ik.

GOEDELE- Met van die zware gietijzeren kookplaten?

LUCAS- Ja.

GOEDELE- Tweede vraag: welk soort kookpan gebruik jij?

LUCAS- Is hier ook al verschil in?

GOEDELE- Toch geen kookpan met een geëmailleerde bodem?

LUCAS- Neen, neen. Volgens mij is dat ook gietijzer. In ieder geval weegt die bodem erg zwaar.

GOEDELE- Hoeveel standen heeft de schakelaar van de plaat die jij gebruikt?

LUCAS- Tien.

GOEDELE- Gebruik dan stand 5 of 6.

LUCAS- Hoe lang?

GOEDELE- Hoe dik zijn je aardappelen?

LUCAS- De gewone dikte zeker? Ik heb ze wel in tweeën gesneden.

GOEDELE- (Geamuseerd) Toch?

LUCAS- Heel lang geleden heb ik mijn moeder dit ooit zien doen.

GOEDELE- Jij kookt nog op moeders wijze?

LUCAS- (Geamuseerd) Wil jij mij nu eindelijk vertellen, hoe lang die aardappelen moeten koken?

GOEDELE- Probeer eens twintig tot vijftwintig minuten. En prik er dan eens even met een vork in ter controle. En vergeet vooral niet, ze aan het einde af te gieten!

LUCAS

LUCAS- (Tot publiek) Enkele dagen later.

LUCAS, GOEDELE

(Lucas neemt de hoorn van de telefoon. Hij tikt een nummer.)

LUCAS- Met Goedele?

GOEDELE- Lucas! Ik hoor het al! (Geamuseerd) Wat is deze keer het probleem?

LUCAS- Ik probeer een biefstuk te bakken.

GOEDELE- Op hetzelfde vuur en dezelfde kookplaat?

LUCAS- Ja.

GOEDELE- (Geamuseerd) Jij hebt toch boter bij de hand?

LUCAS- (Bedoelt duidelijk "ja") Neen!

GOEDELE- Jij doet ongeveer 20 gram boter in de braadpan.

LUCAS- 20 gram, hoeveel is dit ongeveer?

LUCAS- Zeg, manneke, schep wat boter met je vork! Die boter laat je in de braadpan eerst goed heet worden. Apropos! Jij hebt je biefstuk toch aan beide kanten gepeperd en gezouten?
Als de boter bruin begint te worden, laat jij de biefstuk aan beide kanten vlug korsten, om vochtverlies te voorkomen.

LUCAS- Hoe lang moet die dan in de pan liggen bakken?

GOEDELE- Dat hangt ervanaf, hoe jij je biefstuk het liefst hebt. (Geamuseerd) In ieder geval niet tot hij zwart ziet.

LUCAS- A point.

GOEDELE- Laat hem zeker niet langer dan twee minuten in de pan.
Welke saus ga jij erbij maken?

LUCAS- Voorlopig zal ik al heel blij zijn, als die biefstuk
zelf min of meer lukt.

LUCAS

LUCAS- Weer enkele dagen later.

LUCAS, GOEDELE

LUCAS- Met Goedele?

GOEDELE- Lucas! Wat ga jij vanavond klaarmaken?

LUCAS- Hoe weet jij, dat ik van plan ben eten klaar te maken?

GOEDELE- De laatste tijd bel jij bijna iedere avond.

LUCAS- Ik heb hier twee blinde vinken.

GOEDELE- Zijn die al voorgebakken?

LUCAS- Die zijn nog rauw.

GOEDELE- Wat heb jij daar nog bij de hand?

LUCAS- Jij bedoelt?

GOEDELE- Van ingrediënten?

LUCAS- Bakboter... en peper en zout.

GOEDELE- Geen ajuin, laurier, bloem...?

LUCAS- Bloem zal er wel ergens zijn te vinden. Maar ajuin en
laurier?

GOEDELE- Een scheutje maderawijn erbij is ook niet slecht.

LUCAS- Als die hier stond, had ik die allang leeg.

GOEDELE- Kan jij nu thuis weg?

LUCAS- Ik ben alleen thuis. Waarom?

GOEDELE- Leg dan die bazaar terug in de koelkast, en kom hier
eten. Ik heb nog wat overschot.

LUCAS- Denk jij echt, dat het mij hier niet zal lukken?

GOEDELE- Iemand die iets of wat verstand heeft van koken, heeft

ongeveer anderhalf uur nodig voor die blinde vinken.
Wanneer gaat iemand als jij er dan mee klaar zijn?

LUCAS- Toch wil ik het eens proberen.

GOEDELE- Zelfs een hamburgertje kreeg jij maar met veel moeite klaar. Uiteindelijk was hij nog helemaal zijn sappigheid kwijt! Denk jij nu echt, dat ik jou via de telefoon kan leren koken?

(Ontgoocheld legt Lucas de telefoon neer.)

GOEDELE- Hallo? Hallo? Lucas?

(Eveneens ontgoocheld haalt Goedele de schouders op. Zij legt de hoorn op het toestel.)

LUCAS

LUCAS- (Tot publiek) Een week later.

LUCAS, GOEDELE

LUCAS- Goedele?

GOEDELE- Dag, Lucas! Ik ben echt blij, nog eens iets van jou te vernemen!

LUCAS- Excuseer, dat ik vorige week de hoorn zomaar heb neergelegd.

GOEDELE- Iedereen raakt al eens ontgoocheld. Wat ga jij vanavond klaarmaken?

LUCAS- Ik heb het opgegeven. Heb jij nog wat overschot van je avondeten?

GOEDELE- Het was gewoon wat kalkoenfilet met een champignon-sausje.

LUCAS- Heerlijk! Heb jij nog wat overschot?

GOEDELE- Kom maar af! Jij weet mij toch wonen?

LUCAS- Ongeveer! En ik heb ook nog een mond.

GOEDELE- Gebruik die hier maar, ... om te eten. Ik probeer het minstens zo goed te doen, als jij de voorbije week.

LUCAS- Hiervoor hoef jij je niet te forceren.

GOEDELE- Viel het koken zo tegen?

LUCAS- Het enige wat ik de voorbije week heb gepresteerd, is

blikjes openen. Ik kan geen sardienen meer zien!

GOEDELE- Maak dan maar vlug, dat jij hier bent!

LUCAS- Wees maar gerust! Voor je kalkoen is opgewarmd, hang ik al aan je bel!

LUCAS

LUCAS- Van dan af maakte Goedele iedere avond eten voor twee. Om Blanka niets te laten merken, ruimde ik af en toe wat van haar voorraad op. Lang heb ik dit niet moeten doen. Kort daarop erfde zij dat appartement van haar ouders, en was zij hier vertrokken. Van dan af is Goedele hier elke avond komen koken. Dat was gemakkelijker voor haar, ik kon haar nu een handje toesteken. Achteraf bleef zij hier nog wat teevee kijken. Op die manier hadden wij allebei 's avonds wat gezelschap.

LUCAS, HEDDIE

HEDDIE- Dag, nonkeltje!

LUCAS- Onze Heddie! En met zo'n chique sportwagen!

HEDDIE- Deze nieuwe porsche kreeg ik voor mijn drieëntwintigste verjaardag.

LUCAS- Ik wist, dat ze bij jou thuis rijk waren. Maar dat zij het zo breed hadden...!

HEDDIE- Ik kom voor mijn pree.

LUCAS- Je pree? Heb jij er wel voor gewerkt?

HEDDIE- Jij moet mij excuseren, nonkeltje! Ik ben nog niet hier geraakt. Sinds ik niet meer naar school ga, heb ik het ontzettend druk.

LUCAS- Met?

HEDDIE- Onder andere boodschappen doen voor thuis.

LUCAS- Jij kan je geen paar uurtjes per maand meer vrijmaken, om hier wat te komen poetsen?

HEDDIE- Nu vrijdag mag jij mij verwachten.

LUCAS- (Wat plagerig) Zeker?

HEDDIE- Of alleszins begin volgende week.

LUCAS- Ik zal toch nog maar wat wachten, om mijn stofzuiger klaar te zetten.

- HEDDIE Als het zover is, haal ik die wel zelf te voorschijn.
- LUCAS- Jij gaat niet zitten. Jij bent toch niet gehaast?
- HEDDIE- Eigenlijk wel. Ik kan niet blijven.
- LUCAS- Dan zal ik maar meteen mijn portefeuille bovenhalen.
- HEDDIE- Als het kan.
- (Lucas gaat in zijn portefeuille, en overhandigt Heddie enkele bankbiljetten.)
- LUCAS- (Lichtjes plagend) Eigenlijk word je pas uitbetaald na het werk.
- HEDDIE- Een van de volgende dagen mag jij op mij rekenen.

LUCAS

- LUCAS- Dat was Heddie, een nichtje van mij. De dochter van Blanka's zuster Palmira. Een heel lief kind. Van jongs af waren wij beste maatjes. Toen zij nog op de lagere school zat, reisde zij met Pasen ieder jaar met Blanka en mij mee met vakantie aan onze Vlaamse kust. De hele tijd was zij niet van mij weg te slaan. Zelfs 's nachts kwam zij tussen mijn vrouw en mij liggen. Iedere ochtend lagen wij dan in bed te ravotten. Gelukkig was dit nog voor het Dutroux-tijdperk. Anders was ik ongetwijfeld in de problemen geraakt.

LUCAS, HEDDIE

- HEDDIE- (Met kinderstem) Nonkel Lucas, ik heb dorst van de hete zon. Krijg ik een ijsje?
- LUCAS- Als ik er ook eens een paar keer mag van likken.
- HEDDIE- Heb jij centjes bij?
- LUCAS- Natuurlijk! Vorige week heb ik mijn pree getrokken.
- HEDDIE- Wat is dat "pree"?
- LUCAS- Het geld dat je iedere maand ontvangt, omdat je hebt gewerkt.
- HEDDIE- Ik wil ook iedere maand een pree.
- LUCAS- Dan moet jij eerst gaan werken.
- HEDDIE- Mag ik bij jou thuis komen werken?
- LUCAS- Poetsen?

HEDDIE- Ja.

LUCAS- Als jij dat doet, krijg jij van mij iedere maand een pree.

HEDDIE- Echt waar?

LUCAS- Beloofd!

LUCAS

LUCAS- Al ruim vijftien jaar lang komt zij hier iedere maand om haar pree. Aanvankelijk liep zij dan wat met een poetsvod door huis, maar dit heeft niet lang geduurd. Het afhalen van de pree dus wel. Aanvankelijk kon ik haar met een kleinigheid tevreden stellen, maar naarmate zij groter werd... De laatste tijd gaf ik haar iedere maand zo'n 150 euro. Na het vertrek van Blanka vroeg ik Heddie hier af en toe wat te komen poetsen voor die pree. Zij vond dit oké. Ook deze keer is er hiervan niet veel in huis gekomen, iedere keer had zij een uitvlucht. Maar die maandelijkse pree vergat zij nooit, zelfs niet toen zij al met een porsche reed. Nu ja, wie poetst er nog graag de dag van vandaag.

LUCAS, GOEDELE

GOEDELE- Verwacht jij, dat jouw vrouw nog ooit terugkomt?

LUCAS- Neen.

GOEDELE- Jij bent hier zeker van?

LUCAS- Heel zeker.

GOEDELE- Waarom scheiden jullie dan niet?

LUCAS- Een tijdlang om van alles en nog wat liggen ruzie maken? Waarvoor is dit goed?

GOEDELE- Uiteindelijk scheidt dit toch een duidelijke situatie.

LUCAS- Voor mij is die situatie nu al duidelijk genoeg. Ten andere, ook zonder proces zijn wij na vijf jaar automatisch gescheiden.

GOEDELE- Is dit zo?

LUCAS- Dat heb ik toch altijd horen beweren.

GOEDELE- Ik merk het telkens, wanneer zij nog eens bij jou is geweest. Aan de documenten van de bank.

- LUCAS- (Geamuseerd) Dan moet ik die voortaan wat eerder opruimen.
- GOEDELE- Regelt zij nog altijd jouw geldzaken?
- LUCAS- Zij doet dit graag. En mij interesseert dit weinig.
- GOEDELE- Jij vertrouwt haar nog altijd?
- LUCAS- In geldzaken wel.
- GOEDELE- Zij heeft nog altijd volmacht?
- LUCAS- Ik ook op haar bezittingen. (Geamuseerd) Dat denk ik ten minste. Geld is de laatste van mijn bekommernissen.
- GOEDELE- (Geamuseerd) Heb jij er zoveel?
- LUCAS- (Geamuseerd) Geld of bekommernissen?
- GOEDELE- Geld.
- LUCAS- Waarschijnlijk genoeg om er rustig van te leven. Meer moet ik niet hebben.
- GOEDELE- Denk jij, dat zij nog ooit hertrouwt?
- LUCAS- Dat moet jij haar vragen. Ik houd haar in ieder geval niet tegen.
- GOEDELE- Jij verwacht het niet?
- LUCAS- Met iemand anders gaan samenleven misschien nog wel. Maar hertrouwen zie ik haar niet vlug doen. Of het zou een steenrijke moeten zijn, maar dan ook een superrijke. (Ietwat plagerig) Probeer jij uit te vissen, of jij bij mij al dan niet een kans maakt?
- GOEDELE- (Vriendelijk) Geef ik die indruk?
- LUCAS- Als ik nog ooit zo'n domheid bega, is het met jou en met niemand anders.
- (Hij neemt haar hand.)
- LUCAS- Ik zou het bijzonder jammer vinden, als ik de indruk wekte je alleen maar te gebruiken als een goedkope huishoudhulp.
- GOEDELE- Dat doe jij niet. Ben jij gegeneerd, om samen met mij op straat te worden gezien?
- LUCAS- Dan liepen wij hier nu toch niet hand in hand.
- GOEDELE- Dit is maar een verlaten bospad.
- LUCAS- Waar wij ieder ogenblik een bekende tegen het lijf

kunnen lopen.

GOEDELE- Hiervoor ben jij niet bang?

LUCAS- Ik hoor ze al bezig: "Tiens, ik wist niet, dat Lucas een dochter heeft."

GOEDELE- Zie ik er zo uit?

LUCAS- Wij verschillen bijna twintig jaar.

GOEDELE- Jij ziet er niet ouder uit dan ik.

LUCAS- Dan moet jij eens dringend naar een oogarts.

GOEDELE- (Geamuseerd) Ik draag al contactlenzen.

LUCAS- Dan moet jij die eens dringend laten aanpassen.

GOEDELE- Wij laten sporen achter.

LUCAS- (Haar vriendelijk toelachend) "Die Zwei Spuren im Sand wird der Wind verwehen."

LUCAS, PROS

PROS- Ik heb minder goed nieuws. Jaak, de man van nicht Valerie is overleden.

LUCAS- 't Is niet waar?

PROS- Ik heb het zopas vernomen.

LUCAS- Geen veertien dagen geleden heeft Valerie mij gebeld, dat hij moest worden geopereerd.

PROS- Hij is in de operatie gebleven.

LUCAS- Was het dan zo erg met hem gesteld?

PROS- Een aantal aderen moesten worden vervangen. Maar het schijnt, was dit gelukt. Maar nadien is er iets misgelopen met zijn bloed.

LUCAS- Het nieuwe bloed heeft niet aangepakt?

PROS- Dat zou kunnen.

LUCAS- Dan moet ik Valerie straks eens bellen.

PROS- Zouden wij niet best er samen eens naartoe rijden?

LUCAS- Jij bent van plan, haar te gaan condoleren?

PROS- Vanavond al.

- LUCAS- Dan rijd ik met je mee.
- PROS- Kan dit voor jou? De laatste tijd voelde jij je ook niet zo best.
- LUCAS- Ik red mij wel.
- PROS- Als er één koppel bestond dat mekaar niet kon missen, waren zij het.
- LUCAS- Jaak verdomme! Wie verwachtte nu zoiets?
- PROS- Onlangs vertelde ik je over die man, die in Gasthuisberg zijn aderen had laten openprikken.
- LUCAS- Dat herinner ik mij.
- PROS- Begin deze week heb ik die man opnieuw ontmoet. Ik vroeg hem, hoe het nu was met die aderen. Hij heeft er hoegenaamd geen last meer van.
- LUCAS- Dan was Jaak ook beter naar Gasthuisberg gegaan.
- PROS- Geen twee patiënten zijn hetzelfde.
- LUCAS- Als je alles op voorhand wist, was een keuze maken nooit moeilijk.
- PROS- Hoe is het nu met jouw aderen?
- LUCAS- Dat gaat.
- PROS- (Lichtjes plagerig) Behalve als jij gaat?
- LUCAS- (Lichtjes geamuseerd) Dat klopt!

LUCAS, GOEDELE

(Lucas en Goedele zitten te eten. Lucas doet dit zeer behoedzaam. Toch verslikt hij zich. Goedele houdt hem tersluiks in het oog, maar durft niets zeggen. Lucas drinkt zijn keel leeg.)

- GOEDELE- Smaakt het?
- LUCAS- Heb ik al ooit iets van jouw eten laten staan?
- GOEDELE- Jij durft niet! Jij bent bang, dat jij dan voortaan zelf je potje moet koken.
- LUCAS- Ik ben bang, dan voortaan al die geneugten van jou te moeten missen.
- GOEDELE- Trekken wij na de afwas weer de hei in?
- LUCAS- Ik meende wat teevee te kijken. Vanavond zijn er een

paar interessante quizzen.

GOEDELE- Jij bent toch niet gegeneerd, omdat het wandelen gisteren wat minder goed verliep?

LUCAS- Ik hou van wat afwisseling.

(Weer verslikt Lucas zich in zijn eten. Goedele kijkt erg bezorgd.)

GOEDELE- Lucas,... ik denk, dat jij best eens een dokter raadpleegt.

LUCAS- Goedele, bemoei je met je eigen zaken!

GOEDELE- Ik ben bezorgd om jou.

LUCAS- Dat begrijp ik, maar het is niet nodig.

GOEDELE- (Vriendelijk) Ik zou jou niet graag missen.

LUCAS- Als je echt iets mankeert, houdt zelfs de beste dokter je niet hier.

GOEDELE- Mag ik nog wat bijscheppen?

LUCAS- Doe maar.

LUCAS, GOEDELE

GOEDELE- Wij gaan de kerstboom versieren.

LUCAS- Eindelijk!

GOEDELE- Als het van jou afhing, stond hij hier al weken.

LUCAS- Zo katholiek ben ik niet!

GOEDELE- Ik zou ze eens willen tellen, zij die in God noch gebod geloven en die toch een maand lang een kerstboom en een stalletje hebben staan.

LUCAS- Mag dat niet?

GOEDELE- Van mij mag alles.

LUCAS- Ik heb alle respect voor mensen die geloven. Maar zelf heb ik mijn eigen overtuiging.

GOEDELE- Voor één keer had ik eens een echte spar willen meebrengen.

LUCAS- En mijn synthetisch geval van ieder jaar dan?

GOEDELE- Ik heb mij bedacht, omdat ik weet dat jij tegen elke verandering bent.

- LUCAS- En zeker tegen elke vorm van zogezegde modernisering. Waarom iets veranderen, dat al jaren zijn deugdelijkheid heeft bewezen?
- GOEDELE- Van die zilverglinsterende minuscule balletjes is er nog geen enkel stuk.
- LUCAS- Die worden hier met veel zorg bewaard!
- GOEDELE- (Ietwat ironisch) In een overvolle kast in je garage! Iedere keer als wij wat tuingerei nodig hebben, liggen ze in de weg... het hele jaar door!
- LUCAS- (Geamuseerd) Zoveel wordt er hier niet in de tuin gewerkt. En dan nog meestal door mijn broer Pros. Dat is de orde zelf! Na iedere steek zou die zijn spade proper maken.
- GOEDELE- Die kralenslinger mag jij in het boompje hangen.
- LUCAS- Die eer laat ik aan jou.
- GOEDELE- Jij wil in extase blijven toekijken?
- LUCAS- Kerstbomen en hun lichtjes hebben mij al mijn leven in vervoering gebracht.
- GOEDELE- In een "kinderlijke" vervoering!
- LUCAS- Hiervoor schaam ik mij niet.
- GOEDELE- Waarom zou je!
- LUCAS- ... Wat staat er vanavond op het menu?
- GOEDELE- Mag ik dit nog eventjes geheim houden?
- LUCAS- Ik moet mijn smaakpapillen hier al stilaan op voorbereiden!
- GOEDELE- Jij hebt toch aan de champagne gedacht?
- LUCAS- Ik heb er zelfs al van geproefd!
- GOEDELE- Jij hebt je aperitief al gehad?
- LUCAS- Dat telde niet mee!
- GOEDELE- Wij beginnen met een heldere bouillon van bosduif met groentesnoepjes.
- LUCAS- (Enthousiast) Daarna de kerstkalkoen!
- GOEDELE- (Verbeterd) Fazant op een bedje van witloof, met whiskysaus en extra fijne sperzieboontjes omwikkeld met ultrafijne reepjes spek, omgeven door een puree van knolselder.

- LUCAS- (Enthousiast) Ik zie dat bord al voor mij! Als dessert is er toch sabayon?
- GOEDELE- Natuurlijk! Ik hou niet van ontgoochelde gezichten.
- LUCAS- Zet de os en de ezel er ook maar bij!
- GOEDELE- (Plagerig) Bij de sabayon?
- LUCAS- Bij het stalletje. Die beesten hebben ocharmen al lang genoeg in mijn garage zitten kou lijden.
- GOEDELE- (Geamuseerd) Met de Heilige Familie heb jij precies minder medelijden?
- LUCAS- Absoluut niet! En zelfs niet met de drie koningen! Aan hun kleren te zien komen die uit warmere oorden. En dan al die tijd in mijn koude garage moeten liggen!
- GOEDELE- Begint je kerstboompje er al wat deftig uit te zien?
- LUCAS- Prachtig! Die lichtjes die aan en uit gaan!
- GOEDELE- Daar hou jij van, hè?
- LUCAS- Dat is de finishing touch! Die zorgen helemaal voor de gezelligheid!
- GOEDELE- Jouw ogen fonkelen mee in hetzelfde ritme ^{ten} van die lichtjes! Prachtig!
- LUCAS- (Wat plagerig) Mijn ogen?
- GOEDELE- Die fonkelingen!... Waarom geloof jij niet in Kerstmis?
- LUCAS- Wie gelooft, doet dit het hele jaar door.
- GOEDELE- Jij bent toch ook katholiek opgevoed.
- LUCAS- Juist daarom heb ik het nu zo moeilijk. Hadden ze zich toen tot de essentie beperkt, dan had ik nu misschien minder problemen om te geloven.
- GOEDELE- (Op het boompje duidend) Klaar!
- LUCAS- Mijn woonst is weer compleet!
- GOEDELE- Ik hoop vurig, dat wij samen nog heel wat kersten kunnen vieren!
- (Hij neemt haar in zijn armen.)
- LUCAS- Twijfel jij hier aan?
- GOEDELE- Ik maak mij ernstig zorgen om jou.
- LUCAS- Dat is niet nodig.

GOEDELE- (Eerlijk) Ook jij maakt je zorgen over je gezondheid.

LUCAS- Gaan wij nu dit mooie feest bederven?

GOEDELE- Sorry.

LUCAS- Ik neem je helemaal niets kwalijk. Integendeel! Zonder jou zou er hier geen kerstfeest zijn.

GOEDELE- Ik doe mijn best.

LUCAS- Jij bent fantastisch!

GOEDELE- Mag ik vannacht voor één keertje bij jou blijven?

LUCAS- Van mij mag jij alles!

(Teder drukt Lucas Goedele tegen zich aan.)

TWEEDE BEDRIJF

LUCAS

LUCAS- Mijn calvarietocht is begonnen. Zelf heb ik hem niet overleefd. Maar wees gerust, jullie loods ik er wel heelhuids doorheen. Met wat lichte humor en ironie lukt mij dit best.
Mijn "lichamelijke ongemakken" gaan jullie niet te zien of te horen krijgen. Als dode toon ik jullie alleen mijn "verheerlijkte" lichaam.

LUCAS, GOEDELE

LUCAS- Ga jij een van de volgende dagen naar de markt?

GOEDELE- Heb jij iets dringend nodig?

LUCAS- Als jij daar nog eens komt, breng mij dan enkele hemden mee met lange mouwen.

GOEDELE- Jij hebt toch geen kou?

LUCAS- Dat niet, maar...

GOEDELE- Het voorjaar staat voor de deur, en jij houdt van de zon.

LUCAS- Ik vermager niet met de dag, maar met het uur.

GOEDELE- Hiervoor schaam jij je toch niet? In de keuken zal ik nog eens extra mijn best doen.

LUCAS- Dat zal hier nog weinig aan verhelpen. Ik heb kanker, Goedele.

GOEDELE- Dat meen jij maar.

LUCAS- Ik ben er zeker van. Ik voel het over heel mijn lijf.

GOEDELE- Ook jij kan je vergissen.

LUCAS- Jij twijfelt nog evenmin als ik.

GOEDELE- Jij geeft je toch niet gewonnen?

LUCAS- Ik heb weinig keuze.

GOEDELE- Raadpleeg eens een dokter.

LUCAS- Waarvoor is dit nog nodig? Mijn keel is aangetast,

mijn longen, wellicht mijn hele binnenste.

GOEDELE- Stel eens, dat het waar is wat jij beweert. Dan nog is er een grote kans, dat jij geneest. Hoeveel mensen lopen er niet, die een kanker hebben overwonnen?

LUCAS- Zij waren er op tijd bij, zij lieten zich geregeld preventief onderzoeken. Wie weet, hoe lang ik al ben aangetast.

GOEDELE- Je niet meer laten behandelen, weet jij wat dit betekent?

LUCAS- Mij nog wel laten behandelen, weet jij wat dit betekent? Het ene onderzoek na het andere, de ene operatie na de andere, de ene bestraling na de andere, chemotherapie! Voortdurend afzien! En waarvoor?

GOEDELE- Je weet maar nooit.

LUCAS- Nooit meer thuis zijn. Altijd aangewezen zijn op dokters en ziekenhuispersoneel. Geen vrijheid meer, geen ontspanning meer, geen rust.

GOEDELE- Dat is toch maar voorlopig.

LUCAS- Alleen ik weet, hoe ik mij voel. Vijftig jaar lang heb ik gerookt en op tijd en stond een stevig glas gedronken. Vanbinnen ben ik helemaal aangetast. Vergeleken met enkele jaren geleden, ben ik nog een vod. Dit verbeter je niet meer met operaties en bestralingen.

GOEDELE- Er gebeurden al eerder wonderen.

LUCAS- Hierin geloof ik niet. Ik weet met zekerheid, dat ik niet veel meer heb te verwachten.

GOEDELE- Jij geeft het op?

LUCAS- Ik probeer de werkelijkheid onder ogen te zien.

GOEDELE- Jij begint aan een lang afscheid?

LUCAS- Omdat ik niet anders meer kan! Wil jij mij hierbij helpen?

GOEDELE- Jij weet, dat ik jou nooit in de steek laat. En toch vraag ik je met aandrang, eens een dokter te raadplegen.

LUCAS- Vraag mij dit alsjeblieft nooit meer. Ik heb al een beslissing genomen. Voor niets of niemand verander ik die nog.

GOEDELE- Jij kan op mij rekenen.

LUCAS- Deze beslissing heb ik niet zomaar genomen. Nacht na

nacht heb ik hierover liggen nadenken. Alle mogelijke scenario's heb ik onder ogen genomen. Van wat mij nog rest, wil ik ten volle genieten... samen met jou.

GOEDELE- Genieten?

LUCAS- Ieder ogenblik samen met jou is het beste wat mij nog kan overkomen. Hiervan "geniet" ik!

LUCAS, GOEDELE, later BLANKA, HEDDIE en PALMIRA

LUCAS- Maak er niet te veel werk van.

GOEDELE- Jij verjaart maar één keer.

LUCAS- Misschien wel voor de allerlaatste keer.

GOEDELE- Zeg zoiets niet.

LUCAS- Ik wil de werkelijkheid onder ogen zien.

GOEDELE- En ik wil - samen met jou - blijven vechten!

LUCAS- Tegen beter weten in?

GOEDELE- Steek jij de kaarsen al maar aan, het wordt een "dinner by candlelight".

LUCAS- Fantastisch!

GOEDELE- Zou jij het erg vinden, als wij het vanavond eens zonder teevee doen?

LUCAS- Er is bekervoetbal.

GOEDELE- Wat zie jij het liefst? Voetbal of mij?

LUCAS- (Plagerig) Laat mij nu eens even nadenken.

GOEDELE- Het wordt samen genieten op de sofa, bij kaarslicht en met een stukje zelfgebakken taart.

LUCAS- En met een stevig glas champagne!

GOEDELE- (Verbetert geamuseerd) Met "meerdere", stevige glazen champagne!

LUCAS- Fantastisch!

(Blanka komt binnen, gevolgd door Heddie en Palmira. zij zingen "Happy birthday to jou!".)

BLANKA- Hier zie! Een goeie fles wijn voor onze jarige!

HEDDIE- En een "gâteau met crème fraîche"!

- LUCAS- (Tot publiek) De voorbije zes jaar hebben wij hier op mijn verjaardag nooit iemand gezien. En nu zijn ze er weer ineens! Hoe zou dat komen?
- PALMIRA- Ik heb gezorgd voor wat chips voor tussendoor! Jullie hebben de keuze tussen zout of paprika!
- GOEDELE- Wij hebben nog niet gegeten.
- PALMIRA- Doe gerust! Dat stoort ons niet! Wij hebben de hele avond tijd!
- BLANKA- Ik wist niet goed wat meebrengen. Maar een goed glaasje wijn laat niemand staan!
- PALMIRA- Eigenlijk hadden wij al wat eerder willen komen. Maar de eerste dag van de solden doe je niet wat je wil! Dan moet je er overal op tijd bij zijn!
- GOEDELE- (Nogal ontstemd) Die taart was misschien ook in solden?
- HEDDIE- Wij hebben er de beste uitgezocht!
- PALMIRA- En de duurste!
- GOEDELE- Het geld was dus nog niet op?
- PALMIRA- Ondanks de solden kopen wij alleen maar "kwaliteit"!
- GOEDELE- Jullie zijn van plan, wat te blijven?
- BLANKA- (Wat verontwaardigd) Wat dacht jij?
- GOEDELE- Willen jullie nu dan plaatsnemen in de living? Lucas en ik gaan eten.
- BLANKA- Doe gerust! Ons storen jullie niet.
- GOEDELE- Ons storen jullie wel! Lucas eet graag op zijn gemak, zonder hierbij op de vingers te worden gekeken.
- HEDDIE- Voor ons hoeft nonkel zich toch niet te generen.
- GOEDELE- (Opgewonden) Willen jullie nu alsjeblieft maken, dat jullie hier uit de keuken zijn? Lucas en ik hadden andere plannen voor vanavond!
- BLANKA- Ik mag mijn eigen man toch nog een gelukkige verjaardag komen wensen?
- GOEDELE- Dan hadden jullie wel eens eerst kunnen bellen!
- HEDDIE- Dit is hier niet jouw huis!
- GOEDELE- Het jouwe nog minder!

PALMIRA- In de week hoorde ik vertellen, dat Lucas er alles behalve uitzag. Maar ik vind, dat hij al bij al nog meevalt.

LUCAS- (Tot publiek) Dom zijn is erg, maar zo dom...! Gelukkig kon Goedele het gezelschap nog tijdig in de liding krijgen. Maar mijn appetijt was verdwenen. Tot één uur dertig 's nachts hebben zij hier gezeten! Ik wist toen alle kwaad van de hele gemeente. Telkens zij het hadden over een buitenechtelijke relatie, had Heddie Goedele scheef in het oog. Zodra dat kind de wereld wat beter leert kennen, zal het nog ogen open-trekken.
Van Goedele haar kaarslicht is er niets in huis gekomen. Integendeel! Omdat zij de enige was, die 's anderendaags moest gaan werken, is zij bijna een uur voor de anderen naar huis vertrokken. Jammer! Bijzonder jammer!

LUCAS, PROS

PROS- Hoe is het met jou, broer?

LUCAS- Dat gaat. Wat ongemakken van de keel. Maar voor de rest...

PROS- Het eten en drinken lukt nog best?

LUCAS- Goedele zorgt ervoor, dat de ongemakken zich hierbij tot een minimum beperken.

PROS- Maar goed, dat jij haar hebt!

LUCAS- Waar zou ik anders hebben gestaan?

PROS- Heb jij pijn?

LUCAS- (Zonder overtuiging) Neen.

PROS- Jij weet, dat er hiertegen middelen bestaan?

LUCAS- Jij wil mij toch niet naar een dokter sturen?

PROS- Wees gerust, hiermee bemoei ik mij niet. Eén keer heb ik jou laten verstaan, hoe ik in jouw plaats zou hebben gehandeld. Maar ik respecteer volkomen jouw beslissing. Jij voelt je eigen situatie het best aan.

LUCAS- Met mij gaat het alles behalve de goede kant uit. Maar voorlopig heb ik geen echte redenen tot klagen.

PROS- Jij blijft hopen?

LUCAS- Tot het laatste ogenblik.

- PROS- Jij staat niet alleen.
- LUCAS- Een van de voorbije dagen heb ik nog eens foto's bovengehaald uit mijn kindertijd. Onder andere een klasfoto van ons eerste leerjaar. In die klas zaten wij met achtendertig. Bij mijn weten, zijn er hiervan al veertien gestorven. Maar het kunnen er meer zijn. Op zo'n ogenblik besef je, dat ons verblijf hier maar van beperkte duur is.
- PROS- Ons leven wordt maar steeds verlengd. Maar wat hebben wij hieraan, als de kwaliteit niet verbetert? De zieken- en bejaardentehuizen liggen vol met grote sukkelars. Is het dat, wat wij moeten nastreven?
- LUCAS- Dat ik wat mankeer, deert mij niet. Veel liever had ik het anders gezien, maar kom. Van één zaak ben ik bang! Dat mijn verstand gaat afnemen! Dit vind ik het allerergste, wat mij kan overkomen.
- PROS- Van jouw grote licht is er nog helemaal niets gedoofd, broer.
- LUCAS- Als dit mij ooit overkomt, zorg jij er dan voor, dat ik op tijd het fatale spuitje krijg?
- PROS- Dat is beloofd, broer.

LUCAS, BLANKA

- BLANKA- Hoe is het met jou?
- LUCAS- Dat gaat.
- BLANKA- Ik kom maar heel even langs, om je te melden dat ik met Pasen met vakantie ga.
- LUCAS- Waar?
- BLANKA- Aan de Costa Brava, zoals altijd.
- LUCAS- Ik wou, dat ik daar ook nog eens naartoe kon.
- BLANKA- Eigenlijk wou ik - gezien jouw toestand - voor één keer thuisblijven. Maar mijn familie dringt aan, dat ik met hen meega. Zij willen niet, dat ik mij hier voortdurend zit zorgen te maken. Zij vinden, dat ik dringend nood heb aan wat verzet.
- LUCAS- Jij mankeert toch niets?
- BLANKA- Neen, neen. Maar ter wille van jou, heb ik toch ook mijn zorgen. Jij vindt het toch niet erg, dat ik ga?

LUCAS- (Zonder overtuiging) Natuurlijk niet. Jij moet zelf weten, wat jou te doen staat.

BLANKA- Lang blijf ik niet! Hooguit enkele weken.

LUCAS- Hopelijk ben ik er nog, als jij terugkomt.

BLANKA- Hoe bedoel jij?

LUCAS- Tegen die tijd zou mijn kaarsje wel eens kunnen zijn opgebrand.

BLANKA- Waarom raadpleeg jij eens geen dokter? Dan wist ik misschien ook, waar ik aan toe ben.

LUCAS- Om te weten waar "ik" aan toe ben, heb ik geen dokter meer nodig.

BLANKA- (Erg ontgoocheld) Jij wil, dat ik hier blijf?

LUCAS- Ik wil alleen maar, dat jij op tijd terug bent. Jij moet beletten, dat ik word begraven. Ik wil worden gecremeerd en uitgestrooid.

BLANKA- O maar, dat vertel ik wel aan je broer Pros. Hij kan daar evengoed voor zorgen. Jij hebt er echt niets op tegen, dat ik er binnenkort even tussenuit ben?

LUCAS- Doe wat jij niet kan laten.

BLANKA- Ik doe het enkel, omdat mijn familie zo blijft aandringen.

LUCAS, GOEDELE

LUCAS- Wat schaft de pot vanavond?

GOEDELE- Kabeljauwfilet in een botersausje. Met wat verse groentjes en aardappelpuree.

LUCAS- Dat lukt mij nog wel.

GOEDELE- Heb jij vandaag last gehad met eten?

LUCAS- Mijn boterham van vanochtend was nogal aan de droge kant.

GOEDELE- Hij ging moeilijk naar binnen?

LUCAS- Ik heb maar wat meer koffie gedronken dan anders.

GOEDELE- En vanmiddag?

LUCAS- Toen heb ik het gehouden bij een grote kop poreisoep.

GOEDELE- Anders niets?

LUCAS- Ik heb ook nog een van die kommetjes pudding leegge-
maakt.

GOEDELE- Voortaan zal ik het menu wat aanpassen.

LUCAS- Als dit kan.

GOEDELE- Dit is geen enkel probleem. Hoofdzaak is, dat jij ge-
noeg calorieën naar binnen krijgt.

LUCAS- Tot nog toe lijd ik geen honger. Voor jezelf mag jij
gerust wat anders klaarmaken.

GOEDELE- Wat goed is voor jou, is ook goed voor mij.

LUCAS- Sorry, dat ik zoveel complimenten verkoop.

GOEDELE- Mij zou het alleen maar spijten, als jij je mond niet
op tijd opendeed.

LUCAS- Als er mij iets scheelt, vertel ik het je meteen.

GOEDELE- Zo hoor ik het graag!

LUCAS, HEDDIE, PALMIRA

PALMIRA- (Overdreven enthousiast) Hier zie! Onze zieke rust
wat uit in zijn zetel!

HEDDIE- Gaat het een beetje, nonkeltje?

LUCAS- Het gaat.

~~PALMIRA~~
~~HEDDIE~~- Jij ziet er goed uit! Jouw kleur is al veel beter dan
vorige keer! Toen zag jij er maar bleekjes uit, maar
nu...! Een gezond kleurtje, niet waar Heddie?

HEDDIE- Ja, mama.

LUCAS- Ik heb anders al maanden geen zon meer gezien.

PALMIRA- Zullen Heddie en ik jouw zetel buiten in het zonnetje
zetten?

LUCAS- Mijn huid kan daar niet meer tegen.

PALMIRA- Als jij dat graag hebt, moet jij het zeggen. Voor ons
is het een kleine moeite.

LUCAS- Jullie zijn op doortocht?

PALMIRA- (Wat overdreven) Wij zijn speciaal naar hier gekomen
voor jou! Vertel eens, Heddie!

HEDDIE- Speciaal voor jou zijn wij wat pateekes gaan kopen,
nonkel.

- LUCAS- (Weinig enthousiast) Pateekes?
- HEDDIE- Wij willen, dat jij genoeg eet!
- PALMIRA- Ja, want de laatste tijd zag jij er maar mager en slappetjes uit!
- LUCAS- (Op de gebakjes duidend) Dat zijn er zoveel.
- HEDDIE- Twaalf, en allemaal dezelfde!
- LUCAS- (Wat ironisch) Dat is gemakkelijk, dan hoef ik niet lang te kiezen.
- HEDDIE- Neen.
- PALMIRA- (Enthousiast) Ze zijn allemaal even lekker! Ze komen uit de Aldi!
- LUCAS- (Wat ironisch) Dan is het zeker kwaliteit!
- PALMIRA- Proef er eens een!
- LUCAS- Straks.
- PALMIRA- Heddie maakt er je wel een kop koffie bij.
- LUCAS- Ik heb nog geen honger.
- PALMIRA- (Enthousiast) Wij eten er alle drie een! Heddie, zet jij voor ons allemaal een schoteltje met een pateeke! En plaats er ook de kopjes bij! Intussen zet ik de koffie!
- LUCAS- (Erg kregel) Laat maar!
- PALMIRA- Denk jij, dat ik hier mijn gerief niet vind? (Terwijl zij richting keuken stapt) Heddie, de bordjes met de pateekes!

LUCAS, GOEDELE

- GOEDELE- Jij trekt niet het vrolijkste gezicht.
- LUCAS- Hiervoor heb ik ook geen reden.
- GOEDELE- Ontmoedigd?
- LUCAS- Pijn.
- GOEDELE- Waar?
- LUCAS- Zowat overal.
- GOEDELE- Heb jij nog af en toe een "mefren" genomen voor je keel?

LUCAS- Ze helpen niet meer.

GOEDELE- En "dafalgan" tegen de pijn?

LUCAS- Ook dat heeft geen resultaat meer. 't Is precies, of ik in brand sta vanbinnen.

GOEDELE- Ik vrees, dat jij voor sterkere geneesmiddelen een voorschrift van de dokter nodig hebt.

LUCAS- Hiermee begin ik niet meer.

GOEDELE- 't Is voor je eigen goed.

LUCAS- Als ik een dokter raadpleeg, ken ik het resultaat. Dan lig ik voor de rest van mijn dagen in de kliniek.

GOEDELE- Niemand kan jou iets verplichten.

LUCAS- Dat klopt. Maar zij kunnen mij wel doorverwijzen naar een specialist. En die werkt haast uitsluitend in een kliniek. Daar wordt het dan het ene onderzoek na het andere.

GOEDELE- Voor je eigen goed.

LUCAS- Voor hun portemonnee! Ik weet, wat ik mankeer.

GOEDELE- Heb jij nooit een vaste huisarts gehad?

LUCAS- Toen mijn vrouw nog hier was. Maar die man heeft mij hooguit twee, drie keer gezien.

GOEDELE- In hem had jij dan toch vertrouwen.

LUCAS- Die begint mij meteen te vragen, waarom hij mij in al die jaren niet meer heeft gezien.

GOEDELE- Maar intussen gaat hij je wel aan pijnstillers helpen.

LUCAS- Jij komt zowat overal. Ken jij geen apotheker, die levert zonder doktersvoorschrift?

GOEDELE- Dat mag hij niet.

LUCAS- Er gebeurt zoveel, dat niet mag.

GOEDELE- Ik kan het eens proberen. Maar ik ben zo goed als zeker, dat ik ga bot vangen.

LUCAS- En je eigen huisdokter?

GOEDELE- Als jij daar eens naartoe wil, vergezel ik je meteen.

LUCAS- Hij heeft mij nog nooit gezien.

GOEDELE- Mij des te meer. Ik ben ervan overtuigd, dat hij je

zal helpen. En zonder ook maar één ogenblik moeilijk te doen.

LUCAS- Ben ik nog iemand, om onder de mensen te komen?

GOEDELE- Een dokter krijgt nogal wat anders over de vloer.

LUCAS- Wie weet, wie er allemaal in zijn wachtlokaal zit?

GOEDELE- Met je op de juiste manier te kleden, kan je veel camoufleren. En bovendien kan ik een afspraak maken, zodat jij niet eens hoeft te wachten.

LUCAS- ... Wij vergeten het!

GOEDELE- Intussen ga jij verder pijn lijden?

LUCAS- Ik heb dit niet gewild!

GOEDELE- Ga eens met mij mee, Lucas.

LUCAS- Dring niet aan.

GOEDELE- Mag ik wat eten voor jou klaarmaken?

LUCAS- Mijn maag brandt.

GOEDELE- En toch moet jij wat eten!

LUCAS- Sorry, Goedele, maar ik kan niet.

GOEDELE- Heb jij van de ganse dag nog niets genomen?

LUCAS- Ik heb wat poreisoep geprobeerd, maar ze smaakte mij niet.

GOEDELE- Ik zie, dat er weer pateekes in de koelkast staan.

LUCAS- Die twee trutten zijn alweer hier geweest.

GOEDELE- Dat is nu al de derde week na mekaar!

LUCAS- En altijd met dezelfde bucht!

GOEDELE- Ik heb ze de kippen van mijn gebuur voorgezet. Maar zelfs die wilden er niet van eten... Ik zal eens langs mijn huisdokter gaan, om hem te vertellen wat jij aan de hand hebt.

LUCAS- Kan dit meteen?

GOEDELE- Doet het zo'n pijn?

LUCAS- Eigenlijk wel. Vertel hem maar eerlijk, waarom ik zelf niet langs een dokter wil gaan.

GOEDELE- Ik hoop, dat hij je begrijpt.

LUCAS, BLANKA

BLANKA- Hoe is het ermee?

LUCAS- Ik heb mij ooit veel beter gevoeld.

BLANKA- Heb jij veel pijn?

LUCAS- Ik voel mij heel erg moe.

BLANKA- Dan zal ik je niet te lang lastigvallen. Ik kom even langs in verband met je spaarboekjes. Daarop staat er nogal wat geld.

LUCAS- Dan moet ik nog niet vrezen, om wat onkosten te maken.

BLANKA- Heb jij direct geld nodig?

LUCAS- Bij mijn weten niet.

BLANKA- Dan moet jij niet zoveel op die spaarboekjes laten staan.

LUCAS- Geld interesseert mij nog weinig.

BLANKA- Jij weet maar nooit. Wat jij dringend moet doen is, het grootste gedeelte van het geld van je spaarboekjes halen, en het laten omzetten in Amerikaanse dollars. Die dollars kan jij dan bewaren in je safe.

LUCAS- Waarom is dit goed?

BLANKA- De dollar staat momenteel heel erg laag. Binnen dit en enige tijd kan die niet anders dan enorm de hoogte in gaan.

LUCAS- Dat interesseert mij niet meer.

BLANKA- Maar allee, Lucas!

LUCAS- (Erg kregel) Geld interesseert mij niet meer!

BLANKA- Of dat nu op je spaarboekjes staat of in je safe ligt, dat is toch hetzelfde!

LUCAS- In beide gevallen kan ik er niets meer mee aanvangen!

BLANKA- Hoe meer je er hebt, hoe beter!

LUCAS- Voor wie?

BLANKA- Denk jij misschien, dat ik hier voor mijzelf kom?

LUCAS- Ik weet niet, wat ik ervan moet denken!

BLANKA- (Wat schamper) Een spaarboekje! Niets brengt dat nog op! En ondertussen kunnen dollars je zo'n mooie winst

opleveren! Iemand anders zou blij zijn, als hij iemand had die zo met hem was begaan.

LUCAS- Trek je plan!

BLANKA- Ik mag dus voor jou naar de bank gaan?

LUCAS- Doe wat jij niet kan laten!

BLANKA- Als jij binnenkort merkt wat dit jou allemaal voor winsten gaat opbrengen, ga jij mij nog dankbaar zijn!

LUCAS- (Wat bitter) Binnenkort!

BLANKA- Waar liggen jouw spaarboekjes? Dan ga ik nu even langs de bank.

LUCAS, GOEDELE

GOEDELE- Heb jij al een nieuwe morfine-strip geplakt?

LUCAS- Vanmorgen.

GOEDELE- Waar?

LUCAS- Op mijn rug. Veel vlees heb ik daar nochtans niet meer gevonden.

GOEDELE- Is je pijn weer wat draaglijker?

LUCAS- Voorlopig wel. Toch maak ik mij ernstig zorgen.

GOEDELE- Waarover?

LUCAS- Morfine werkt niet alleen pijnstillend, maar ook bedwelmend. Naar het schijnt begint na een tijd je verstand ervan af te nemen.

GOEDELE- Volgens mijn huisarts bestaat die mogelijkheid inderdaad.

LUCAS- Ik hoop, dat dit mij niet te vlug overkomt!

GOEDELE- Jij gebruikt die strips nu al een tijdje, en geestelijk merk ik nog altijd niet de minste achteruitgang.

LUCAS- Als jij iets begint te merken, moet jij mij meteen verwittigen!

GOEDELE- Dat zal gebeuren.

LUCAS- Eerlijk?

GOEDELE- Jij mag erop rekenen... Jij ziet er wel vermoeid uit.

- LUCAS- Ik voel mij verschrikkelijk moe. Het kan ook moeilijk anders. Alweer heb ik van de hele nacht geen oog dichtgedaan. Het klokje van de kapel ginds heb ik elk uur en elk half uur horen slaan. En vanaf de eerste ochtendschemer hielden de vogels mij wakker.
- GOEDELE- Wil jij voortaan 's avonds een slaappilletje?
- LUCAS- Heb jij er?
- GOEDELE- Mijn moeder gebruikt "flunitrazepam". Zij merkt het niet, als er daar af en toe enkele tabletten van verdwijnen.
- LUCAS- Dan moet ik nog meer vuiligheid slikken?
- GOEDELE- Het bezorgt je wel wat hoognodige rust.
- LUCAS- Goed kan het in ieder geval niet zijn.
- GOEDELE- Volgens mijn huisdokter kan je beter op tijd een slaappilletje nemen, dan een nacht wakker te liggen.
- LUCAS- 's Nachts ben ik hier alleen. Als er mij iets overkomt, is er niemand die dit merkt.
- GOEDELE- Eerlijk gezegd, maak ik mij hierover allang ernstig zorgen.
- LUCAS- (Lichtjes ironisch) Ook jij ligt ervan wakker?
- GOEDELE- Onder andere hiervan.
- LUCAS- Zou jij het erg vinden, hier te blijven overnachten?
- GOEDELE- Thuis mist mij niemand.
- LUCAS- Mij zou jij er een enorme dienst mee bewijzen.
- GOEDELE- In dat geval kan jij gerust een slaappilletje nemen?
- LUCAS- Misschien slaap ik dan al enkel van gerustheid.
- GOEDELE- Van wat de mensen hiervan denken of zeggen, trek ik mij niets aan.
- LUCAS- (Wat schamper) De mensen!
- GOEDELE- Jij hebt hier maar één bed.
- LUCAS- Het andere heeft mijn vrouw destijds meegenomen.
- GOEDELE- Het is wel tweepersoons.
- LUCAS- Als jij op een andere kamer gaat liggen, heeft hier overnachten weinig zin.

GOEDELE- Binnenkort is het grote vakantie. Dan scheidt dit helemaal geen probleem meer.

LUCAS- Overdag trek ik dan wel alleen mijn plan.

GOEDELE- Als jij mij nu het plezier doet wat te eten, haal ik nadien thuis mijn nachtgerei.

LUCAS- Voor zo'n interessant vooruitzicht, doe ik mijn uiterste best!

LUCAS, BLANKA

BLANKA- Hoe gaat het met jou?

LUCAS- Maar stilletjes.

BLANKA- Ik kom maar heel even langs, om je te melden dat ik in juli met vakantie ga.

LUCAS- Toch niet aan de Costa Brava?

BLANKA- Toch wel.

LUCAS- Voor hoe lang?

BLANKA- Niet zo lang als andere jaren. Hooguit een maand.

LUCAS- (Alles behalve enthousiast) Een maand?

BLANKA- Eigenlijk wou ik - gezien jouw toestand - voor één keer thuisblijven. Maar mijn familie dringt aan, dat ik met hen meega. Zij willen niet, dat ik mij hier voortdurend zit zorgen te maken.

LUCAS- (Eerder ironisch) Fijn dat jouw familie zo om jou is bekommerd.

BLANKA- Thuis hebben wij altijd goed aan elkaar gehangen.

LUCAS- Jullie kaarten nog iedere week?

BLANKA- Sinds wij allemaal zijn gepensioneerd, twee avonden per week. En ik kaart ook nog in een clubje van weduwen.

LUCAS- Daar ben jij dan binnenkort echt op je plaats.

BLANKA- O ja, vanmorgen ben ik ook nog even langs de bank gepasseerd. Je Amerikaanse dollars zijn aangekomen. Ik heb ze in jouw safe gelegd.

LUCAS- Kon jij daar in?

BLANKA- Ik heb die sleutel nog van vorige keer. Nu jij toch niet meer buiten komt, is dat gemakkelijk. Dan hoef ik

jou hier niet iedere keer te komen lastigvallen.

LUCAS- (Nogal ironisch) En het bespaart jou een hele hoop tijd. Zorg toch maar, dat jij die sleutel niet verliest in Spanje. Anders kan jij na je vakantie niet meer aan mijn geld.

BLANKA- Wees maar gerust, ik draag er goed zorg voor. Jij hebt er toch niets op tegen, dat ik wat vakantie neem?

LUCAS- (Wat ironisch) Absoluut niet! Jij moet er toch voor zorgen, dat jouw conditie op peil blijft. Eén van ons beiden moet toch helemaal in orde zijn.

BLANKA- Ik ga hoofdzakelijk mee voor mijn familie.

LUCAS, GOEDELE

GOEDELE- (Gejaagd) Wat is er aan de hand? Waarom heb jij mij dringend naar hier geroepen?

LUCAS- (Bang) Mijn keel!

GOEDELE- Die is erg gezwollen! Hoe is dit gebeurd?

LUCAS- Zomaar ineens. Ik voelde, dat het hier zo drukte. Er begon zich vocht op te hopen. Dat werd altijd maar erger en erger.

GOEDELE- Ik zal mijn huisdokter bellen!

LUCAS- Neen!

GOEDELE- Als dat nog verergert, ga jij stikken!

LUCAS- Ik heb de indruk, dat het is opgehouden.

GOEDELE- Voorlopig!

LUCAS- Ik wacht nog wat af!

GOEDELE- Doet het pijn?

LUCAS- Niet meer dan anders. Misschien is het nog een geluk, dat het vocht zich naar de buitenkant heeft begeven. Stel je voor, dat het richting luchtpijp was getrokken.

GOEDELE- Moet ik er echt geen dokter bijhalen?

LUCAS- Op dit ogenblik kan die hier niets komen doen. Als ik verzorging nodig heb, reken ik op jou. Ik heb geprobeerd om te drinken. Maar ik kan zo moeilijk slikken.

GOEDELE- Wij nemen wel rustig onze tijd, ook voor het eten straks.

LUCAS- Dat laatste zullen wij maar vergeten.

GOEDELE- Niets van! Ik was thuis bezig met het klaarzetten van wat kalfsgehakt, gemalen groetjes en puree. Jij eet hier straks met mij mee.

LUCAS- Dat vocht kwam zo plots. Ik vraag mij af, waar dat eerst heeft gezeten.

GOEDELE- Dat het zo snel is ontstaan, kan bijna niet.

LUCAS- Dat is onmogelijk. Ik heb eens in de spiegel gekeken, het valt erg op.

GOEDELE- Dadelijk bezorg ik je een T-shirt, en een hemd met een redelijke kraag. En jij draagt ook maar een mooie foulard.

LUCAS- Midden in de zomer?

GOEDELE- Wij passen het wel aan, zodat niemand iets merkt.

LUCAS- Ik voel mij niet meer zeker. 't Is nu toch vakantie, kan jij hier je intrek nemen?

GOEDELE- Voor jou doe ik alles!

LUCAS, HEDDIE, PALMIRA

HEDDIE- (Enthousiast) Hier zijn wij weer, nonkel!

PALMIRA- (Enthousiast) Jij ziet er veel beter uit dan vorige keer! Jij hebt weer wat kleur!

HEDDIE- (Enthousiast) Ik heb weer pateekes meegebracht!

PALMIRA- Die van vorige keer gaan ongetwijfeld op zijn.

HEDDIE- 't Zijn weer van de goeie!

PALMIRA- Van de Aldi! Voor een gezonde mens iets kopen, is al niet gemakkelijk. Jij moet niet vragen, wat dat is voor een zieke!

HEDDIE- Maar goed, dat wij weten, dat jij graag pateekes eet! Jij draagt een mooie foulard, nonkel!

PALMIRA- Die heb jij ongetwijfeld van iemand cadeau gekregen!

HEDDIE- Hij past echt goed bij je hemd.

PALMIRA- Zelfs bij dit zomerse weer is het aan te raden, een zieke keel goed warm te houden. Warmte doet altijd deugd!

HEDDIE- Trek in een pateeke, nonkel?

PALMIRA- En daar nog een goeie kop koffie bij! (Probeert geestig te zijn) Da's allebei niet slecht!

HEDDIE- Ik zet hem wel!

LUCAS- Laat maar! Ik heb nog geen honger.

PALMIRA- (Grappig bedoeld) Jij moet eten voor de honger die komt!

HEDDIE- Alleen wat koffie?

LUCAS- Op dit ogenblik helemaal niets.

PALMIRA- (Enthousiast) Thuis slaan wij geen van allen iets af, hè Heddie?

HEDDIE- Wij zijn stuk voor stuk lekkerbekken!

PALMIRA- (Verbetert) Wij kunnen met smaak eten, Heddie! Mijn man Maurice komt geen enkele dag toe met een half brood. En dan heeft hij 's middags een volle teljaar patatten met stoofvlees naar binnen gespeeld. Sinds hij is gepensioneerd, doet hij nochtans geen klop meer. Maar eten...!

HEDDIE- Jij blijft anders ook niet ten achter, ma.

PALMIRA- Ik kan ook goed eten! Maar niet lijk onze Maurice! Mijn stapeltje boterhammen is maar de helft van het zijne.

HEDDIE- Jij hebt altijd met mate gegeten, nonkel.

PALMIRA- Zelfs vroeger - voor jij het aan je keel had - heb ik je zelden weten bijscheppen.

HEDDIE- Als wij nu eens met jou mee-eten, nonkel?

PALMIRA- (Enthousiast) Voor de gezelligheid!

LUCAS, GOEDELE

GOEDELE- (Gejaagd) Wat is er aan de hand? Waarom heb jij mij gebeld? Waarom die handdoek? En vanwaar komt al dat bloed?

LUCAS- Zomaar ineens is mijn gezwel opengebarsten.

GOEDELE- Laat eens zien.

(Lucas werkt tegen.)

LUCAS- Het is veel te afzichtelijk!

GOEDELE- Ik ben niet vies van jou!

LUCAS- Neen, laat maar!

GOEDELE- Ik wil je verzorgen! Ik wil niet, dat het begint te etteren!

LUCAS- Ik was het zelf wel wat proper!

GOEDELE- Hoe zou jij dat wel doen? Geef hier die handdoek!

LUCAS- (Koppig) Neen!

GOEDELE- Lucas!

(Voorzichtig laat Lucas haar nu begaan.)

GOEDELE- Da's een serieus gat!

LUCAS- Toen het eenmaal open was, heb ik het grootste vuil eruit verwijderd. Je moet nu de badkamer eens zien! Eén smurrie!

GOEDELE- En je kleren?

LUCAS- Mijn hemd heb ik uitgetrokken en op de wasmand gehangen. Dat gooi ik straks wel weg.

GOEDELE- Ik beslis daar wel over.

LUCAS- Ik ruim die badkamer zelf wel op!

GOEDELE- Jij moet op adem komen! Jij gaat nu wat rusten! Maar eerst verzorg en ontsmet ik die wonde!

LUCAS- Waarom loop ik hier nog rond?

GOEDELE- Zeg zoiets niet!

LUCAS- Jij hebt alleen nog maar een hoop last van mij!

GOEDELE- En toch wil ik, dat jij bij mij blijft!

LUCAS- Zelf heb ik ook niets meer aan zo'n leven!

GOEDELE- Hou op met zeuren! En ga daar op de sofa liggen! Intussen haal ik was- en ontsmettingsgerei.

BLANKA, PROS

BLANKA- Ik ben speciaal teruggekomen van de Costa Brava, om Lucas te komen helpen.

PROS- Aan verzorging heeft hij anders nooit gebrek gehad.

BLANKA- Niemand weet hem zo goed bij te staan, als zijn eigen vrouw. Die vijf weken ginds heb ik heel de tijd aan hem zitten denken. Ik heb hem net een lekker spiegel-

eitje gebracht, met een mals boterhammetje zonder korsten.

PROS- Kan hij dit nog binnenkrijgen?

BLANKA- Als hij trek heeft, moet hij het maar eens proberen.

PROS- Hoe reageerde hij?

BLANKA- Hij vroeg mij, het op zijn nachtkastje te zetten. Sef-fens ga ik eens kijken, of ik hem bij het eten moet helpen.

PROS- Volgens mij, kan hij hier niets meer van binnenkrijgen.

BLANKA- En de reden?

PROS- Zijn keel laat nog met veel moeite iets door. En zijn maag ligt zo goed als stil.

BLANKA- Hoe weet jij dat?

PROS- Heb jij nog niet gemerkt, hoe hij steeds voorovergebo-gen gaat zitten of liggen? Dat is van de pijn in zijn buik.

BLANKA- Heeft hij daar pijn?

PROS- Al enkele weken, misschien al enkele maanden.

BLANKA- Dat geloof ik niet. Daarvan heeft hij nog nooit ge-klaagd.

PROS- Gewoon eten verteerd hij niet meer, volgens Goedele.

BLANKA- Wat weet die daarvan?

PROS- Zij is dag in dag uit met Lucas bezig. Zij geeft hem nu astronautenvoeding.

BLANKA- Bah! Zo'n vuiligheid!

PROS- Als je niets anders meer binnenkrijgt, moet je iets nemen om in leven te blijven.

BLANKA- Toch geen astronautenvoeding! Als ik er ga bij zitten, gaat hij dat eitje en dat boterhammetje wel binnen-krijgen.

PROS- Ik hoop het! Maar ik vrees het tegendeel.

BLANKA- Ik heb gehoord, dat jij de laatste tijd iedere dag langskomt.

PROS- Met alle plezier.

BLANKA- Nu ik terug ben uit vakantie, is dit niet meer nodig.

Ik kom wel iedere dag. Te veel drukte is niet goed voor hem.

PROS- Denk jij nu echt, dat ik mijn broer ambeteer? Als hij niet te veel pijn heeft, is hij blij dat hij mij ziet binnenkomen.

BLANKA- Ook ik zie aan zijn gezicht, dat hij mij nog altijd graag mag.

PROS- Tijdens die maand vakantie in Spanje heb jij hem toch geregeld gebeld?

BLANKA- Weet jij wel, wat dat kost? En daarbij, Lucas had toch te veel moeite om zich nog verstaanbaar te maken. Neen, ik ben zo verstandig geweest, hem zo weinig mogelijk lastig te vallen.

LUCAS, GOEDELE

LUCAS- Is het nu werkelijk zo warm?

GOEDELE- Zo-even was het buiten in de schaduw 34 graden.

LUCAS- En hier binnen?

GOEDELE- Waarschijnlijk niet veel minder.

LUCAS- Maar goed, dat jij hier die airco hebt geïnstalleerd. Hoewel...

GOEDELE- Hoewel?

LUCAS- Als jij mij had laten vertrekken, was ik nu van al mijn miserie verlost.

GOEDELE- Had jij dat gewild? Ik in ieder geval niet. Ik zal nog lang genoeg alleen moeten zijn. Elke minuut langer met jou is voor mij de hemel.

LUCAS- (Lichtjes ironisch) De hemel!

GOEDELE- Geloof jij daar niet in?

LUCAS- Dat geloof ben ik al een eeuwigheid kwijt.

GOEDELE- Ben jij er dan van overtuigd, dat het na dit leven met ons onherroepelijk is afgelopen?

LUCAS- Ja.

GOEDELE- Dat meen jij niet! Wat voor zin heeft ons bestaan dan?

LUCAS- Geen.

GOEDELE- Ben jij niet blij, dat wij hier mekaar zijn tegenge-

komen?

LUCAS- Ontzettend blij.

GOEDELE- Dan heeft ons leven hier al zin! Als jij ooit aan de andere kant bent, blijf jij daar dan op mij wachten?

LUCAS- Er is geen andere kant.

GOEDELE- Zelfs een verstand als het jouwe kan zich vergissen.

LUCAS- De Kerk heeft ons wat wijsgemaakt.

GOEDELE- Ik heb geen Kerk nodig, om te geloven in een hierna-maals. Trouwens, zijn er wel niet-gelovigen? Hoopt niet iedereen, dat er na dit aardse bestaan nog een vervolg komt?

LUCAS- Binnenkort weet ik het je te zeggen. Ik hoop, dat jij gelijk krijgt.

GOEDELE- Jij wacht ginds toch op mij?

BLANKA, HEDDIE, PALMIRA

BLANKA- Lucas slaapt op de sofa. Ik kan hem moeilijk gaan wak-ker maken. Zet die pateekes maar in de koelkast. Ik vertel hem straks wel, dat jullie hier zijn geweest.

PALMIRA- Eigenlijk valt dat nog mee. Nu kunnen wij direct gaan winkelen. Wellicht hebben wij nu ook nog de tijd voor een terrasje.

HEDDIE- Veel nieuws hebben wij hem toch niet te vertellen.

PALMIRA- Neen. En wat hij vertelt, verstaan wij bijna niet meer.

BLANKA- Nu hij toch voor een tijdje ligt uitgeteld, ga ik even naar de bank. Ik ga zijn waardepapieren aan toonder van zijn safe naar de mijne verhuizen. Hij geraakt daar toch nooit meer, hij merkt hier toch niets van.

PALMIRA- Met zo'n zaken kan jij niet voorzichtig genoeg zijn.

LUCAS, GOEDELE

LUCAS- Pak mij nog eens goed vast!

GOEDELE- (Blij) Labbekakje!

(Goedele drukt Lucas tegen zich aan.)

LUCAS- Dat doet deugd! Waarom hebben wij dit niet veel vaker gedaan?

GOEDELE- Ik heb jou nooit iets geweigerd.

LUCAS- Wij beseften niet, dat onze tijd hier zo kort is...
Zet eens wat muziek op.

(Goedele zet wat lichte dansmuziek op. Op initiatief van Lucas dansen zij voorzichtig wat rond.)

LUCAS- Ook dit hadden wij veel vaker moeten doen.

GOEDELE- Vandaag ben jij precies in vorm?

LUCAS- Ik voel mij een stuk beter dan de vorige dagen.

GOEDELE- Jij wordt opnieuw de oude.

LUCAS- Een oude ben ik al.

GOEDELE- Oudjes dansen niet meer zoals jij.

LUCAS- Ik wist niet, dat ik nog zoveel kracht had.

GOEDELE- Jij mag jezelf nooit onderschatten. Wie weet, tot wat jij nog allemaal in staat bent!

LUCAS- (Geamuseerd) Heb jij misschien een prettig voorstel?

GOEDELE- (Geamuseerd) Wat moet ik mij hierbij voorstellen?

(Zij houden halt, maar blijven mekaar innig omhelzen. Zij staan op het punt mekaar te kussen.)

LUCAS- (Plots) Laat maar.

GOEDELE- Waarom?

LUCAS- Wij moeten voorzichtig zijn.

GOEDELE- Jouw ziekte is niet besmettelijk.

LUCAS- Toch zijn wij best voorzichtig.

GOEDELE- Ik ben niet bang, om jouw lot te delen.

(Op initiatief van Goedele kussen zij mekaar.)

GOEDELE- Die smaakt naar nog!

(Opnieuw kussen zij mekaar erg teder. Lucas neemt Goedele mee naar de sofa. Daar gaan ze in mekaars armen liggen.)

LUCAS- Maar goed, dat ik jou ooit ben tegengekomen!

GOEDELE- Waarom?

LUCAS- Anders had ik nooit geweten, wat liefde is.

GOEDELE- Meen jij dit?

LUCAS- Dit meen ik eerlijk. Jij denkt aan mij, niet aan jezelf.

GOEDELE- Ik ga nooit wennen zonder jou.

LUCAS- Zover zijn wij nog niet.

GOEDELE- Gelukkig maar.

LUCAS- De voorbije nachten heb jij haast niet geslapen. Rust maar wat in mijn armen.

GOEDELE- Rusten in jouw armen wel, maar slapen niet. Ik wil je stem horen.

LUCAS- (Ietwat bitter) Mijn stem.

GOEDELE- Voor mij is ze nog altijd dezelfde van vroeger. Ook jij bent nog altijd dezelfde van vroeger. Ga nooit van mij weg.

(Lucas streelt Goedele.)

LUCAS

LUCAS- Op dat ogenblik voelde ik mij echt in vorm. Ik besepte niet, dat het de laatste heropflakking was van mijn krachten.
Een tijdje later ging Goedele naar huis, om mijn was te doen en enkele inkopen voor haar avondeten. Zelf zou ik kijken naar teevee, de finale van het vrouwen-tennis op de olympische spelen.
Het weer was weer erg laf. Ik kreeg het ontzettend warm. Even ging ik naar de keuken voor wat frisdrank. Bij de keukendeur moest ik mij even vastklampen aan de deurstijl. Mijn hoofd was wat duizelig. Gelukkig was de keukentafel niet veraf, en kon ik mij daar laten neerzakken op een stoel.
Even stokte mijn adem, ik had de grootste moeite om te slikken.
De koelkast was nog een eindje van mij verwijderd. Eerst nog even uitblazen, en dan verder om een drankje te halen.
Ik werd ontzettend moe. Buiten kwinkelerden de vinken, de mezen en de merels.
Voor mij op tafel lag de krant van vandaag. Ik had ze nog niet ingekeken. Ik wou ze naar mij toe halen, maar ik kreeg mijn arm niet meer omhoog.
Uit mijn linkerneusgat vloeiende er wat vocht. Ik tastte naar mijn zakdoek, maar ik kreeg mijn arm niet meer vooruit.

Ik kreeg slaap, een ontzettende slaap. De vrolijke vogelgeluiden buiten namen langzaam af. Mijn hoofd zakte lichtjes naar voren. Mijn armen kwamen naast mijn lichaam te hangen. Mijn geest vloei­de langzaam weg, om nooit meer terug te keren.
Ik was "verleden tijd".

DERDE BEDRIJF

LUCAS

(Voortaan kijkt Lucas toe van aan de zijkant. Af en toe richt hij zich nog wel eens tot het publiek.)

LUCAS- (Tot publiek) Hoewel ik in mijn laatste levensweken en -maanden van hulp en bijstand geen klagen had, was ik toch helemaal alleen op het ogenblik van mijn heengaan. Meer nog, ik heb daar enkele uren zitten wachten, voor iemand mij vond.
Ik sta voortaan aan de zijkant. Jullie beelden je dus maar even in, dat ik daar nog altijd ineengedoken op mijn keukenstoel zit.

GOEDELE, even later PROS

GOEDELE- (Komt enthousiast binnen) Het avondeten! Hoe zit jij daar? Vooruit, Lucas! Wat meer fut! Na het eten gaan wij weer een dansje doen! Kop op!

(Blijkbaar klopt zij Lucas op de schouder. Zij schrikt.)

GOEDELE- Lucas? Hé, Lucas! Word eens wakker! Lucas?

(Zij zoekt een telefoonnummer en gebruikt dan haar gsm. Elders verschijnt Pros. Ook hij neemt zijn gsm.)

PROS- Met Pros.

GOEDELE- Goedele hier. Kan jij meteen tot bij Lucas komen? Ik vrees, dat het voor hem voorbij is.

PROS- Ik ben er zo!

(Verweesd staat Goedele naar Lucas op de keukenstoel te staren. Pros verschijnt.)

GOEDELE- Ik had thuis wat eten voor hem klaargemaakt. Ik wist wel, dat hij dit niet meer kon binnenkrijgen. Maar ik wou niet de indruk verwekken, dat ik het opgaf. Toen ik binnenkwam, vond ik hem hier zittend op deze stoel.

PROS- Hij is al bijna koud. Hij moet hier zo al een hele tijd hebben gezeten.

GOEDELE- Wat nu?

PROS- Wij gaan hem rustig in de woonkamer op de sofa leggen.

GOEDELE- Kan jij hem heffen?

PROS- Met zijn tweeën dragen wij de stoel met hem erop.

(Voorzichtig dragen zij de stoel tot bij de sofa.
Blijkbaar leggen ze hem daar neer.)

LUCAS- (Tot publiek) Vanaf nu gaan er een aantal personages in mijn verhaal opduiken voor maar heel even. Zij lijken ontzettend op elkaar. Geen nood! Iedere keer leg ik jullie wel haarfijn uit, om wie het gaat.

PROS- Wij moeten een dokter vragen, om zijn dood te komen vaststellen.

GOEDELE- Welke moet ik bellen?

PROS- Jaren geleden ging hij naar dokter Gielen.

(Even zoeken zij een telefoonnummer. Goedele gebruikt haar gsm. Dokter Gielen verschijnt, hij neemt zijn gsm.)

LUCAS- (Tot publiek) Dokter Gielen.

GIELEN- Met dokter Gielen!

GOEDELE- Dokter, Lucas Van Puyvelde is zopas overleden. Kan jij even langskomen, om zijn dood officieel vast te stellen?

GIELEN- Sorry, maar die is al jaren geen patiënt meer van mij. En daarbij, mijn spreekuren zijn voorbij.

GOEDELE- Wat moeten wij dan doen?

GIELEN- Voor dergelijke gevallen bestaat er een wachtdienst.

GOEDELE- Waar kunnen wij die bereiken?

GIELEN- Zoek maar eens in het telefoonboek. Een goedenavond!

(Gielen bergt zijn gsm op en verdwijnt.)

PROS- (Erg ironisch) Een echt vriendelijke man. Als ik die nog ooit tegenkom, zal ik hem wel eens een "goedendag" zeggen!

(Even zoeken zij een telefoonnummer. Goedele gebruikt haar gsm. Een verpleegster neemt de telefoon op.)

LUCAS- (Tot publiek) Een verpleegster van de wachtdienst.

WACHT- Met de wachtdienst.

GOEDELE- Mijn vriend is zopas overleden. Kunnen jullie een dokter sturen, om zijn dood officieel vast te stellen?

- WACHT- Een dokter is er hier momenteel niet beschikbaar. Maar wij sturen wel een ambulance.
- GOEDELE- Waarvoor?
- WACHT- Om het lichaam op te halen uiteraard. Het wordt dan hier nauwkeurig onderzocht.
- PROS- (Tot Goedele) Hela, wacht eens even! Zij hier het lichaam komen halen? En er dan ginds alle mogelijke proeven op doen? Het misschien wel opensnijden? Dat niet!
- GOEDELE- Wat moet ik ze antwoorden?
- PROS- Zeg hun maar, dat zij bedankt zijn voor de moeite! Wij vinden hier wel een humanere oplossing!
- LUCAS- (Tot publiek) Geen dommerik, die broer van mij. Maar ja, hij is ook familie van mij!
- (De verpleegster van de wachtdienst is verdwenen.)
- GOEDELE- Ik zal mijn eigen huisdokter opbellen!
- (Goedele gebruikt haar gsm. Dokter Lowies verschijnt met zijn gsm.)
- LUCAS- (Tot publiek) Dokter Lowies.
- LOWIES- Met dokter Lowies.
- LUCAS- Met Goedele. Dokter, mijn vriend is zo-even overleden. Kan jij even langskomen, om zijn dood officieel vast te stellen?
- LOWIES- Sorry, ik ben bezig aan mijn avondronde. Voor tien uur zie ik hiertoe geen kans.
- GOEDELE- Wij zoeken wel een andere oplossing, dokter. In ieder geval bedankt... (Tot Pros) En jouw huisdokter?
- PROS- Die is vorige week begraven. Maar ik ken een dokter, die heel zeker komt.
- (Intussen is dokter Lowies verdwenen.)
- LUCAS- (Tot publiek) Nummer vijf was uiteindelijk de goede. Geen vijf minuten later was hij er al. Met een soort zaklampje lichtte hij mij in de ogen. En omdat ik hierop niet meer reageerde, verklaarde hij mij "dood". De begrafenisondernemer kon nu zijn werk komen doen. Intussen moest er nog iemand anders worden verwittigd.
- PROS- Zijn vrouw moeten wij ook verwittigen, wij kunnen bijna niet anders. Ik begrijp best, dat jij dit liever niet doet. Mag ik even jouw gsm gebruiken?

GOEDELE- Ik weet, dat haar nummer niet in het telefoonboek staat.

PROS- Misschien ligt het hier ergens.

(Beiden zoeken even rond.)

PROS- Misschien kunnen wij haar bereiken via haar zus Palmira!

(Goedele raadpleegt het telefoonboek.)

GOEDELE- Hier!

(Pros tikt het nummer.)

PROS- Er wordt niet opgenomen!

GOEDELE- Haar dochter Heddie heeft een gsm!

(Weer raadplegen zij het telefoonboek.)

GOEDELE- Ook zij staat er niet in!

PROS- Zoek even in de portefeuille van Lucas!

GOEDELE- Doe jij dat maar, jij bent zijn broer.

(Pros zoekt in de portefeuille.)

PROS- Het gsm-nummer van zijn vrouw!

(Pros tikt het nummer. Blanka verschijnt met haar gsm aan het oor.)

BLANKA- Met Blanka.

PROS- Pros hier. Kan jij tot bij Lucas komen?

BLANKA- Vanavond kan dit niet meer. 't Is toch niet dringend?

PROS- Dacht jij dat ik je anders zou bellen?

BLANKA- Mijn vriendinnen en ik hebben een glaasje op. Geen van allen kunnen wij het nog riskeren, met de wagen te rijden.

PROS- Dan rijd jij morgen maar rechtstreeks naar het funeraarium. Een goedenavond!

LUCAS- (Tot publiek) Dat laatste was precies raak, want geen half uur later arriveerde Blanka hier... samen met haar nichtje Heddie. De begrafenisondernemer was mij juist naar buiten aan het rijden.

GOEDELE, PROS, BLANKA, HEDDIE

(Blanka komt aangelopen, gevolgd door Heddie. In een rolstoeltje rijdt de begrafenisondernemer het ingepakte lichaam van Lucas naar buiten. Pros en Goedele staan er ingetogen op te kijken.)

BLANKA- Is hij dood?

PROS- Waarom dacht jij anders, dat wij de begrafenisondernemer hebben laten komen?

(Meteen begeeft Blanka zich naar de kast. Zij neemt er een farde uit. Hieruit neemt zij zonder kijken het bovenste document.)

GOEDELE- Blanka, laat die farde liggen!

(Blanka probeert zo vlug mogelijk het document weg te moffelen.)

GOEDELE- Blanka, laat dat liggen!

(Blanka bergt het document in haar handtas.)

GOEDELE- Lucas heeft mij gevraagd, onmiddellijk na zijn dood die blauwe farde aan Pros te bezorgen.

BLANKA- Pros heeft hier niets mee te maken!

PROS- Steek dat document terug in die farde!

BLANKA- Nog in geen honderd jaar!

PROS- Steek dat terug!

HEDDIE- Niet doen, tante!

PROS- Voor de laatste maal! Steek dat terug!

BLANKA- Dat is zijn testament! Jullie hebben daar niets mee te maken!

PROS- Zelfs dan moet er hier niets worden weggemoffeld.

BLANKA- Lucas zelf heeft mij gezegd, dat dit testament niet meer geldig is!

PROS- Kan jij dit bewijzen?

BLANKA- Hij maakt alles over aan Heddie! Als dat officieel gebeurt, moet zij hoge erfenisrechten betalen. Wij laten het testament verdwijnen. Ik erf alles aan lage kosten en schenk het nadien aan Heddie, ook weer aan lage kosten!

PROS- Achteraf doen jullie wat jullie willen! Maar nu gebeurt datgene, wat Lucas heeft gewild! Jij steekt dat

testament terug, en Goedele overhandigt mij nadien die blauwe farde!

BLANKA- (Koppig) Neen, Pros!

PROS- Goed! Dan bel ik nu meteen de politie!

BLANKA- (Kwaad) Jij moet rekening houden met de wil van Lucas!

PROS- Dus volg ik zijn instructies! Jij geeft dat testament niet terug?

BLANKA- Neen!

PROS- Goedele, leen mij even je gsm!

(Woedend opent Blanka nu haar handtas. Zij neemt het testament eruit, en werpt het op de tafel.)

PROS- Goedele, steek dat testament in die farde, en doe wat mijn broer je heeft opgedragen.

(Goedele steekt het testament terug. Dan overhandigt zij de farde aan Pros.)

GOEDELE- (Bitter) Zij heeft niet eens meer naar haar dode man omgekeken. Zij haalde het testament uit de farde, zonder ook maar één document te bekijken. Zij wist dus perfect, waar alles lag. Nu is mij meteen duidelijk, waarom zij hier de laatste week de deur plat liep! Achter de rug van de doodzieke Lucas zat zij in zijn papieren te snuffelen!

BLANKA- Dat is niet waar!

GOEDELE- Ik moet ervan kotsen! In zo'n gezelschap blijf ik geen seconde langer meer!

PROS- Morgenvroeg kom ik eens bij jou langs.

GOEDELE- Jij bent altijd welkom.

(Goedele vertrekt.)

HEDDIE- Hebben jullie gehoord, hoe onbeschoft zij was?

PROS- Ik heb vooral gehoord, hoe ontgoocheld zij was in sommigen van ons.

BLANKA- Waarom moest jij je met onze zaken bemoeien?

PROS- Omdat jullie handelwijze inging tegen de wil van mijn broer!

HEDDIE- Nu moeten wij de volle pot betalen!

PROS- Nu hebben jullie mij en jezelf in de problemen gebracht! Een getuige - die jullie alles behalve in het hart draagt - weet, dat jullie van plan zijn te frauderen. Dommer dan wat jullie nu hebben gedaan, kon nog moeilijk. Vannacht bestudeer ik de inhoud van deze farde. En morgenvroeg krijgt iedereen van jullie, datgene waarop hij of zij recht heeft. Ik zal de documenten nu nummeren in jullie aanwezigheid. Dan weten jullie met zekerheid, dat ik niets heb laten verdwijnen.

BLANKA- Dat hoeft niet.

HEDDIE- Voor alle zekerheid, tante!

BLANKA- Ik vertrouw hem wel.

LUCAS- (Tot publiek) Misschien verwondert het jullie, dat ik al mijn bezittingen had overgemaakt aan mijn nichtje Heddie. Dat testament dateert al van meer dan twintig jaar geleden, de tijd dat Blanka en ik haar nog ieder jaar meenamen naar zee. Op een van die euforische momenten heb ik toen eens mijn testament geschreven, met de vermelding dat ik hierop nooit meer zou terugkomen.

Later - toen ik wist dat ik kanker had - heb ik nog wel over dit testament nagedacht. Ik kwam er echter niet uit. Om mijn bezittingen aan mijn vrouw over te maken, moest ik niets doen, vermits wij nooit officieel waren gescheiden.

En alles overmaken aan mijn vriendin Goedele hield ook een gevaar in. De mensen zouden kunnen denken, dat Goedele mij was komen helpen ter wille van die erfenis.

Ik liet het dus maar op zijn beloop. Ik dacht: "Een van de volgende dagen neem ik wel een beslissing."

Maar ik bleef uitstellen, tot het te laat was.

Zo was ik eigenlijk een beetje met alles. Met die blauwe farde maakte ik het mijn broer Pros niet gemakkelijk. Om niemand tegen het hoofd te stoten maakte ik nooit een echte keuze tussen Goedele en Blanka. Ik liet dit over aan mijn broer.

Sorry, broer!

PROS, GOEDELE

GOEDELE- Ik kom met een vervelende vraag. Om de veertien dagen betaalde Lucas mij mijn uitgaven voor hem terug. Ik zit nog met een rekening voor hem, geen echte factuur.

PROS- Hoeveel bedraagt die?

GOEDELE- 196 euro. Zelf ga ik dit bedrag niet aan de "erfgenaamen" vragen. Kan jij dit in mijn plaats doen? Als alleenstaande heb ik het niet te breed. In denk wel, dat Lucas nog zoveel geld in zijn portefeuille heeft.

feuille had. Hij zou mij de avond van zijn dood betalen.

PROS- Wees gerust, ik bezorg je het geld.

LUCAS- (Tot publiek) Ik had dit geld inderdaad in mijn portefeuille. Mijn broer wist dit, hij had het zien steken, toen hij naar het telefoonnummer van Blanka op zoek was.
Toch ging hij het geld niet meer uit mijn portefeuille halen. Voor hem was dit zo iets als "zijn dode broer bestellen".
Hij betaalde Goedele uit zijn eigen zak, en wachtte toen af tot de erfgenamen hem zouden vragen of hij nog onkosten had. Vergeefs natuurlijk!

GOEDELE- Dan heb ik nog een tweede vraag, in verband met de doodsbrief van Lucas.

PROS- Ik ben er nog niet aan begonnen.

GOEDELE- Lucas is nooit officieel gescheiden. Ga jij zijn vrouw hierop nog vernoemen?

PROS- Eerlijk gezegd had ik gehoopt, in die blauwe farde hierover wat informatie te vinden.

GOEDELE- Lucas zelf heeft geen instructies gegeven?

PROS- Neen. Wellicht heeft hij niemand tegen het hoofd willen stoten.

GOEDELE- Wat ga jij nu doen?

PROS- Praktisch het hele dorp weet, dat Lucas getrouwd is. Heel wat mensen kennen zijn vrouw. Wat jij de laatste acht jaar voor hem hebt betekend, weet haast niemand. Ik zoek naar een aanvaardbaar compromis.

GOEDELE- Mijn familie en mijn collega's op school weten van Lucas en mij. Zij verwachten, dat ik word vermeld op die brief.

PROS- Ik was van plan, jullie beiden te vermelden.

GOEDELE- Dat kan de indruk verwekken, dat ik een beetje een indringster ben in hun relatie. Dat ik tussen hen iets heb kapotgemaakt.

PROS- Heb jij een betere oplossing, waarbij ik geen van jullie beiden schaad?

GOEDELE- Misschien kan jij ons geen van beiden vermelden.

PROS- Hiermee ga ik mij de banbliksems van heel de schoonfamilie van Lucas op de hals halen.

GOEDELE- Mij kan het allemaal nog weinig schelen. Maar ik ben ongerust, dat mijn omgeving mij voortaan wat scheef gaat bezien.

PROS- Er is natuurlijk altijd een oplossing. Ik laat twee verschillende doodsbriefven drukken. Een eerste, die jullie allebei vermeldt. Dit wordt dan de officiële. En een tweede, die enkel jou als partner van Lucas vermeldt.

GOEDELE- Kan dit?

PROS- Natuurlijk! Hoeveel van die tweede soort heb jij er nodig?

PROS, BLANKA

(Beiden hangen aan de telefoon.)

PROS- Met Pros!

BLANKA- Blanka hier! Ben jij al naar de pastoor geweest voor de kerkdienst?

PROS- Die is geregeld.

BLANKA- Lucas beluisterde vaak gospelsongs van Elvis Presley. Kan jij aan de pastoor vragen, er aan het einde van de dienst eentje te draaien? Ik had gedacht aan "Amazing Grace". En als hij die niet heeft, aan "Take My Hand, Precious Lord".

PROS- Momenteel heb ik het ontzettend druk. Maar als ik even de kans zie, spring ik wel eens binnen.

BLANKA- Vertel hem maar, dat dit heel belangrijk is.

(De telefoons worden neergelegd.)

PROS- Waar die nu tijd voor heeft!

EROS, HEDDIE, PALMIRA

PALMIRA- Jij had onze Heddie gebeld?

PROS- Ja, in verband met het testament van mijn broer. Ik ga jullie dat meegeven.

HEDDIE- Wij wisten allang, dat ik alles ging erven.

PALMIRA- Lucas is altijd heel fel geweest voor onze Heddie. Maar zij heeft hem ook altijd goed geholpen, niet waar Heddie? Geregeld ging zij daar poetsen. En je moest eens zien, met hoeveel smaak Lucas altijd haar pateekes opat!

- PROS- Ik wil nog even terugkomen op dat testament. De avond van het overlijden van mijn broer heb ik ongevraagd van jullie een en ander vernomen.
- HEDDIE- Excuseer, dat tante Blanka en ik toen iets te voortvarend zijn geweest.
- PALMIRA- Zij waren allebei te zeer onder de indruk van dat overlijden.
- PROS- Jullie doen met dit testament wat jullie willen, ik bemoei mij hier niet mee. Maar als ik door een stommititeit van een van jullie ooit zelf in de problemen geraak, ga ik uiteraard alleen maar de waarheid vertellen.
- HEDDIE- Tante en ik praten onze mond niet voorbij!
- PROS- Ik hoop het! Vergeet niet, dat er die avond nog een getuige bij stond.

PROS, BLANKA

- BLANKA- (Opgewonden) Ik vind het verschrikkelijk! Gisteren schreef ik heel onschuldig naar al mijn familieleden, vrienden en kennissen een doodsbrief. En wat verneem ik vandaag? Dat die Goedele er ook op staat! Een echte schande!
- PROS- Ah, jij vindt dit een schande?
- BLANKA- Een echte schande!
- PROS- Wie heeft er Lucas in zijn lijden al die tijd bijgestaan?
- BLANKA- Ik ook!
- PROS- De laatste tien dagen een beetje!
- BLANKA- Ik ben daar nooit weggebleven!
- PROS- Dat klopt! Jij bent daar blijven komen, om je met zijn geldzaken te blijven bemoeien! Voor de rest hebben wij je daar niet veel meer gezien!
- BLANKA- Tot de laatste dag heb ik eten voor hem gemaakt!
- PROS- Ja! Toen hij niet meer kon slikken! Jij wist niet eens dat hij niets meer door zijn keel kon krijgen!
- BLANKA- Die andere was natuurlijk veel beter?
- PROS- Heel zijn ziekte heeft Goedele Lucas bijgestaan!
- BLANKA- Zoals ik!

- PROS- Van de laatste vier levensmaanden van Lucas heb jij er twee in Spanje doorgebracht. Jij lag daar aan de Costa Brava met je luie kont in de zon! Intussen zat Goedele hier een open kankergezwell te verzorgen, en dag in dag uit de wacht te houden bij een slapeloze zieke! Als er maar één van jullie beiden op de doodsbrief had gestaan, was zij het en niet jij!
- BLANKA- Dat zij er op stond, tot daar nog! Maar moest daar dan bij vermeld staan "zijn vriendin"?
- PROS- Wat had er dan volgens jou moeten achter staan? Ook bij al de anderen was hun relatie met Lucas vermeld!
- BLANKA- Bij haar had jij dit kunnen weglaten!
- PROS- En alles overlaten aan de verbeelding van de lezer? Dan pas hadden wij iets aan de hand gehad! Dan gingen de speculaties ongetwijfeld in de richting van een buitenechtelijk kind!
- BLANKA- Had dan geschreven "een goede vriendin"!
- PROS- Er bestaan geen andere dan "goede" vriendinnen! Een slechte vriendin is geen vriendin!
- BLANKA- Ik vind het verschrikkelijk!
- PROS- Had die doodsbrief dan zelf opgesteld! Of had hem ten minste eens gelezen voor jij hem verzond! Maar zelfs dit was je te veel gevraagd!
- BLANKA- Ik had dezer dagen al genoeg te belopen bij de banken en bij de notaris!
- PROS- Dit vind jij belangrijker?
- BLANKA- Ja! Want ook mijn bankrekeningen zijn geblokkeerd!
- PROS- Als jij geen geld meer hebt om eten te kopen, leen je het mij maar!
- BLANKA- Wat gaan de mensen nu van mij denken?
- PROS- De meesten weten, dat Lucas en jij al bijna acht jaar uit elkaar waren!
- BLANKA- Maar niet gescheiden!
- PROS- "Vriendin" is een woord met heel veel betekenissen. Wie het goed met jullie voor heeft, geeft er een positieve betekenis aan. Wie echter aan dit woord aanstoot neemt, deugt niet in zijn binnenste!
- BLANKA- Ik vind het verschrikkelijk!

PROS, BLANKA

(Beiden hangen aan de telefoon.)

PROS- Met Pros!

BLANKA- Blanka hier. Ben jij al naar de pastoor geweest voor die gospelsong?

PROS- De laatste doodsbriefen zijn net naar de post. Ik moet nu dringend naar de begrafenisondernemer voor de gang van zaken op de vooravond en de dag van de uitvaart. Nadien moet ik nog naar de drukker met de tekst van het herinneringsprentje. Die man wordt ook al ongeduldig.

BLANKA- Ik zou toch graag hebben, dat er in de kerk een gospelsong van Elvis wordt gespeeld.

PROS- Als ik met de rest klaar ben, zorg ik voor Elvis.

BLANKA- Kan ik hier vast op rekenen?

PROS, BLANKA

BLANKA- (Wat opgewonden) Wat verneem ik nu weer? Wordt de as van Lucas uitgestrooid onder de grote kastanjeboom in zijn tuin?

PROS- Dat is zijn laatste wilsbeschikking. Dat heeft hij zo op papier gezet.

BLANKA- Waar is dat papier?

PROS- Via de begrafenisondernemer is dit aan de gemeente bezorgd.

BLANKA- Uitgestrooid worden in je eigen tuin! Zoiets kan toch niet!

PROS- Wat de overledene bij leven op papier heeft gezet, kan niemand nog veranderen.

BLANKA- Wat gaan de mensen hiervan zeggen?

PROS- Dat is de minste van mijn bekommernissen.

BLANKA- Waarvoor dient dan de gemeentelijke strooiweide?

PROS- Voor wie niet zelf een plaats hebben gekozen.

BLANKA- Wie weet, dat Lucas zo'n papier heeft geschreven?

PROS- Ik! En voor mij is zijn wil heilig!

BLANKA- Ik zal wel naar de gemeente gaan, om te zeggen dat wij ons hebben bedacht.

PROS- Wij hebben ons niet te bedenken! Lucas heeft beslist!

BLANKA- En als wij nu eens de helft van de as laten uitstrooien onder die kastanje in de tuin, en de andere helft op de gemeentelijke strooiweide?

PROS- Waarvoor is dit goed?

BLANKA- Als jullie hem dan later nog eens een bezoekje willen brengen, kunnen jullie naar die strooiweide gaan.

PROS- Het is er jou enkel om te doen, dat wij in de tuin van Lucas - die nu van jullie is geworden - wegblijven?

BLANKA- (Zonder overtuiging) Dat niet.

PROS- Toch wel! Wees maar gerust, jullie gaan van ons geen last ondervinden!

LUCAS- (Tot publiek) In een brief in die blauwe farde had ik mijn broer laten weten, hoe ik mijn uitvaart wou. Geen show. Geen doodsbericht met foto in de krant. Een heel simpel herinneringsprentje, zonder lofbetuigingen aan mijn adres.
Over een kerkdienst had ik niet gerept, die keuze liet ik over aan mijn broer. Wel had ik hem duidelijk gevraagd, mij niet te laten begraven. Gewoon cremeren en uitstrooien.
Dat dit laatste in mijn tuin moest gebeuren, had zo zijn redenen.
Vooreerst hypothekeerde ik hierdoor geen plaats voor de volgende generaties. Ik deed er dus iemand anders een plezier mee.
Bovendien groeiden er onder die kastanjeboom in mijn tuin ieder jaar in mei lelietjes-van-dalen. Mijn moeder had die daar ooit geplant. Zo voelde ik mij nog wat met haar verbonden.
Vervolgens heb ik altijd liever thuis vertoefd, dan op een kerkhof. Het is er veel rustiger.
En last but not least zullen iedere lente alle bomen, planten, bloemen en vogeltjes getuigen van nieuw leven. Ze zullen mij veel schoonheid geven, en ongetwijfeld nieuwe hoop. Geef nu eerlijk toe, dat wij op een kerkhof zoiets nooit hebben weten gebeuren.

PROS, BLANKA

(Beiden hangen aan de telefoon.)

PROS- Met Pros!

BLANKA- Blanka hier! Ben jij al naar de pastoor geweest voor

die gospelsong van Elvis?

PROS- Ik ben daar geweest. Maar de pastoor had geen gospel-
song van Elvis. Hij vroeg mij, of een andere gospel-
song ook goed was.

BLANKA- Wat heb jij geantwoord?

PROS- Dat mijn broer die waarschijnlijk ook wel graag zou
horen.

BLANKA- Ah neen! Ik heb hier de cd van Lucas. Ik ga ze jou on-
middellijk bezorgen! Anders draait Lucas zich om in
zijn graf!

PROS- (Verbetert) In het gras, onder zijn kastanjeboom!
(De telefoons worden neergelegd.)

PROS- Elvis! Denkt die mamzel nu aan niets anders?

PROS, BLANKA

BLANKA- (Opgewonden) Jij hebt dat herinneringsprentje opge-
steld?

PROS- Scheelt er wat aan?

BLANKA- Ik vind dit een schande! Mijn naam staat er niet eens
op vermeld!

PROS- Ben jij ook dood?

BLANKA- Ik ben de vrouw van Lucas!

PROS- Goedele staat er ook niet op.

BLANKA- Wat heeft zij met Lucas te maken?

PROS- Ik weet niet. De laatste zeven, acht jaar heb ik bij
hem geen andere vrouw meer gezien.

BLANKA- Dan heb jij niet goed gekeken!

PROS- Op de doodsbrief stond er volgens jou een naam te
veel. Nu staat er weer een te weinig. 't Is niet ge-
makkelijk, om voor sommigen goed te doen.

BLANKA- Ook Lucas zelf zou dit niet hebben gewild!

PROS- Pardon! Dan ga ik jou eens even iets laten zien. Ik
vond dit in de blauwe farde van Lucas.

BLANKA- Het interesseert mij niet!

PROS- Mij wel! Hier!

die gospelsong van Elvis?

PROS- Ik ben daar geweest. Maar de pastoor had geen gospel-
song van Elvis. Hij vroeg mij, of een andere gospel-
song ook goed was.

BLANKA- Wat heb jij geantwoord?

PROS- Dat mijn broer die waarschijnlijk ook wel graag zou
horen.

BLANKA- Ah neen! Ik heb hier de cd van Lucas. Ik ga ze jou on-
middellijk bezorgen! Anders draait Lucas zich om in
zijn graf!

PROS- (Verbetert) In het gras, onder zijn kastanjeboom!
(De telefoons worden neergelegd.)

PROS- Elvis! Denkt die mamzel nu aan niets anders?

PROS, BLANKA

BLANKA- (Opgewonden) Jij hebt dat herinneringsprentje opge-
steld?

PROS- Scheelt er wat aan?

BLANKA- Ik vind dit een schande! Mijn naam staat er niet eens
op vermeld!

PROS- Ben jij ook dood?

BLANKA- Ik ben de vrouw van Lucas!

PROS- Goedele staat er ook niet op.

BLANKA- Wat heeft zij met Lucas te maken?

PROS- Ik weet niet. De laatste zeven, acht jaar heb ik bij
hem geen andere vrouw meer gezien.

BLANKA- Dan heb jij niet goed gekeken!

PROS- Op de doodsbrief stond er volgens jou een naam te
veel. Nu staat er weer een te weinig. 't Is niet ge-
makkelijk, om voor sommigen goed te doen.

BLANKA- Ook Lucas zelf zou dit niet hebben gewild!

PROS- Pardon! Dan ga ik jou eens even iets laten zien. Ik
vond dit in de blauwe farde van Lucas.

BLANKA- Het interesseert mij niet!

PROS- Mij wel! Hier!

(Pros toont een herinneringsprentje in een envelop. Hij leest op de envelop.)

PROS- "Herinneringsprentje van Lucas Van Puyvelde. Iets in deze aard. Geen foto. Geen namen van familieleden of wat dan ook. Enkel een bedankje aan de aanwezigen. En het "Adagio" van Felix Timmermans."
Lees deze omslag maar, en bekijk het prentje erin, als jij mij niet gelooft!

BLANKA- Ik vind het een schande! Wat gaan de mensen hiervan zeggen?

PROS, BLANKA

(Beiden hangen aan de telefoon.)

PROS- Met Pros!

BLANKA- Blanka hier! Heb jij die cd van Elvis naar de pastoor gebracht?

PROS- Ja. Maar om ze te horen, zal jij nog even geduld moeten oefenen. Tot in de uitvaartdienst.

(Meteen breekt Pros het gesprek af. Verrast beziet Blanka haar telefoon.)

PROS, BLANKA

BLANKA- (Erg opgewonden) Wat verneem ik nu? Ben jij van plan in de rouwstoet die Goedele tussen de familie te laten gaan?

PROS- Dit is inderdaad mijn bedoeling.

BLANKA- Nooit van mijn leven!

PROS- Zij gaat tussen mij en mijn vrouw.

BLANKA- Nog voor mijn familie? Ben jij op je kop gevallen?

PROS- Jij mag met heel je familie voorop gaan. Dit interesseert mij niet in het minst. Maar Goedele gaat tussen mijn familie. Als er één die plaats verdient, is zij het!

BLANKA- Een pure schande! Wat gaan de mensen hiervan zeggen?

PROS- Ik denk niet, dat behalve jouw familie iemand dit gaat opmerken.

BLANKA- Een schande!

LUCAS- Ja, met zelf te weinig beslissingen te nemen, heb ik mijn broer een hoop last bezorgd. Maar ik kende hem, ik wist dat hij zich onder geen beding ging laten doen.
Mijn verhaal is nog niet ten einde. Wij belanden nu in het funerarium. Zelf lig ik er - alle omstandigheden in acht genomen - nogal comfortabel bij. Naast mijn kist waken mijn broer Pros, en mijn schoonbroer Maurice, je weet wel de man van Palmira.

PROS, SCHOONBROER

(Erg ingetogen drukt Pros de condolerenden de hand. Ook schoonbroer Maurice drukt ze de hand, maar dan erg verstrooid en heel onverschillig. Voortdurend probeert hij tegen Pros te praten.)

PROS- (Handdruk) Dank je.

MAURICE- (Handdruk) Dank je. (Tot Pros, die geen tijd heeft en ook geen zin, om te praten) Heb jij gisteravond die match gezien van Club Brugge tegen Donetsk? Op Kanaal II?

PROS- (Handdruk) Dank je.

MAURICE- (Handdruk) Dank je. Dan merk je toch duidelijk, dat ons Belgisch voetbal van geen betekenis meer is.

PROS- (Handdruk) Dank je.

MAURICE- (Handdruk) Dank je. Eén-twee verliezen op eigen plein! En dan nog verdiend!

PROS- (Handdruk) Dank je.

MAURICE- (Handdruk) Dank je. Brugge was genoeg in balbezit. Maar hun aanvallen stelden niks voor. Zij gooiden die bal altijd maar lompweg voor de goal!

PROS- (Handdruk) Dank je.

MAURICE- (Handdruk) Maar daar kwamen de spitsen te kort. Het zijn nochtans stuk voor stuk bomen van mensen. Maar ja, zij geraken niet van de grond. Het zijn precies palen, die ze daar in de grond hebben geklopt.

PROS- (Handdruk) Dank je.

MAURICE- (Handdruk) Dank je. En Donetsk heeft maar drie kansen gehad van heel de match, maar er zaten er twee binnen. Efficiënt noemen ze dat op Kanaal II.

PROS- (Handdruk) Dank je.

MAURICE- (Handdruk) Dank je. Zij geven ons hier niet veel tijd, om een woordeke te placeren. Ik vraag mij af, vanwaar al dat volk blijft komen.

PROS- (Handdruk) Dank je.

MAURICE- (Handdruk) Ik kan nog moeilijk bijblijven. Voetbal zegt jou misschien niet veel? Als je daar niet geregeld naar kijkt, kan je daar niet over meepraten.

PROS- (Handdruk) Dank je.

MAURICE- (Handdruk) Zelf heb jij nooit echt gevoetbald zeker?

PROS- (Handdruk) Dank je.

MAURICE- (Handdruk) Ik vroeg je, of jij ooit hebt gevoetbald.

PROS- (Handdruk) Dank je.

MAURICE- (Handdruk) En koers, zegt dat jou iets?

PROS- (Wat lastig) Sorry, maar mijn broer ligt hier opgebaard. Deze mensen komen, om ons te condoleren. Zou ik hen alsjeblieft mogen bedanken?

MAURICE- (Voor zichzelf) Die is ook rap op zijn teen getrapt.

PROS- (Handdruk) Dank je.

MAURICE- (Handdruk) Goeiendag!... Eh...

BLANKA, SCHOOLDIRECTEUR

LAVREYS- (Drukt Blanka de hand) Jij bent mevrouw Van Puyvelde?

BLANKA- Ja, mijnheer. Ik ben de vrouw van Lucas.

LAVREYS- Lavreys, de directeur van het college, waar Lucas de laatste jaren voor zijn pensioen les heeft gegeven.

BLANKA- Aangename kennismaking.

LAVREYS- Mijn innige deelneming, mevrouw.

BLANKA- Dank je.

LAVREYS- Ik houd eraan, persoonlijk van Lucas afscheid te komen nemen. Ik vond hem een uitstekende leerkracht.

BLANKA- Ja, hij was erg verstandig.

LAVREYS- Een echte opvoeder, mevrouw. Iemand die nog het vertrouwen had van zijn leerlingen. En bovendien een loy-

ale collega. Je wist, wat je aan hem had. Jammer, dat hij zo vroeg is moeten heengaan.

BLANKA- Ja, ik ga hem missen.

LAVREYS- Is hij lang ziek geweest?

BLANKA- Zelf weet ik dat ongeveer negen maanden. Maar ja, in het begin hoop je, dat het opnieuw de goede kant uitgaat.

LAVREYS- Heeft hij veel pijn gehad?

BLANKA- Dat zou ik niet kunnen zeggen. Ik veronderstel, dat hij toch wel af en toe iets moet hebben gevoeld.

LAVREYS- Hij klaagde niet?

BLANKA- Toch niet tegen mij.

LAVREYS- Waar had hij het precies?

BLANKA- Die kanker? Vooral in zijn keel, denk ik. Op een zeker ogenblik had hij daar een nogal opvallend gezwel. Ik weet niet precies wanneer, maar op een gegeven moment is dit opengebarsten.

(Lavreys beziet Blanka nu nogal achterdochtig.)

LAVREYS- (Voorzichtig) Op dat ogenblik was jij er niet bij?

BLANKA- Neen, ik was toen met vakantie in Spanje.

LAVREYS- Jij moest er even tussenuit?

BLANKA- Ja, 't is niet min, als je zo'n zieke dag en nacht moet bijstaan.

GOEDELE, PROS, BLANKA, HEDDIE, PALMIRA, MAURICE

LUCAS- (Tot publiek) De begrafenis-koffie!

(Blanka, Heddie, Palmira en Maurice zitten aan de ene kant, Goedele en Pros aan de andere.)

PALMIRA- Voor iemand die niet veel buiten de deur kwam, was er veel volk!

MAURICE- Nooit eerder heb ik in zo'n korte tijd zoveel handen moeten schudden.

PALMIRA- (Geamuseerd) Jij hebt toch niet te veel jonge vrouwen vastgehad?

MAURICE- (Geamuseerd) Jonge zo niet, maar toch heel schone!

BLANKA- Heel de dienst lang heb ik mij kranig weten te houden. Maar toen na de zegen Elvis begon te zingen, moest ik mijn zakdoek bovenhalen.

HEDDIE- Dat was pakkend, hè tanteke?

BLANKA- Daarvoor had "ik" gezorgd!

MAURICE- Het zaaltje hier geraakt goed vol!

PALMIRA- Jij hebt toch genoeg belegde broodjes en taarten besteld?

BLANKA- Ik denk het wel. Ik heb die mensen hier min of meer bezig gelaten. Zij verzorgen bijna iedere week een begrafenis-koffie.

HEDDIE- Heb jij gezien, naast wie Pros weer is gaan zitten?

PALMIRA- Ik heb hem al de hele tijd in het oog.

MAURICE- (Geamuseerd) Dat zijn vrouw maar goed oppast, of zij is hem binnenkort ook kwijt!

PALMIRA- Dat soort kan van niemand afblijven!

HEDDIE- Voor Pros zal zij wel weer de goeie zijn. Maar alles wat wij doen, vindt hij verkeerd!

MAURICE- In haar plaats durfde ik mij hier niet meer laten zien!

PALMIRA- Dat soort schaamt zich voor niets! Gelukkig pakt zij naast de erfenis!

HEDDIE- Dat hebben wij toch fijn bedisseld, hè mama?

PALMIRA- Het heeft ons menig pateeke gekost. Maar uiteindelijk was het geen weggesmeten geld!

MAURICE- (Geamuseerd) Een klein visje uitgooien, om een dikke binnen te halen!

PROS- Jij bent zo stil?

GOEDELE- Sorry, ik zit nu met mijn gedachten in het crematorium.

(Pros kijkt op zijn horloge.)

PROS- Het is het moment.

PALMIRA- Maar goed, dat wij het huis van Lucas direct na zijn dood bijna helemaal hebben leeggehaald!

BLANKA- Onbewoonde huizen hebben het eerst last van inbrekers!

PALMIRA- En wij kunnen nu veel minder aangeven aan de registratie!

HEDDIE- (Geamuseerd) De bank hebben wij ook goed liggen gehad, hè tanteke! Eerst jouw safe en die van nonkel Lucas leeghalen, en nadien pas de aangifte doen van zijn overlijden!

MAURICE- Zeg dat maar niet te luid! Ook de muren hebben hier oren!

PALMIRA- Bij zo'n overlijden komt er toch nogal iets kijken!

BLANKA- Hoe dikwijls zouden Heddie en ik de voorbije dagen niet naar de bank zijn gereden!

HEDDIE- En naar de notaris!

PALMIRA- Maar goed!

BLANKA- Ja! Je hebt gauw genoeg iets over het hoofd gezien!

PROS- Eet jij niet?

GOEDELE- Op dit ogenblik zou ik geen hap naar binnen kunnen krijgen.

MAURICE- (Geamuseerd) Vermits het toch op kosten van de dode is, zullen wij nog maar een belegd broodje nemen!

PALMIRA- Anders neemt die zaaluitbaatster ze straks toch zelf mee naar huis! Eigenlijk profiteert zij van iedere dode!

BLANKA, HEDDIE, PALMIRA, MAURICE, GOEDELE, PROS, VROUW van PROS

LUCAS- (Tot publiek) De asuitstrooiing!

MAURICE- Moeten wij hier nog lang staan wachten?

PALMIRA- Voor mijn part mogen ze direct beginnen!

MAURICE- Ik ben thuis al weg van vanmorgen kwart over negen! En daarbij, ik zou eens dringend ergens tegen een boom moeten gaan staan!

BLANKA- Als alleen die mamzel ontbrak, waren wij allang bezig. Maar wij kunnen moeilijk beginnen zonder Pros en zijn vrouw.

HEDDIE- Zij zullen Goedele wel weer hebben meegenomen tot bij hen thuis!

PALMIRA- Ons vragen zij niet!

HEDDIE- Nu kunnen zij ongestoord kwaadspreken over ons!

MAURICE- Hier komt toch geen pastoor meer aan te pas?

BLANKA- Volgens ik van Pros heb gehoord, wordt enkel de as uitgestrooid.

MAURICE- (Geamuseerd) Kort en goed!

PALMIRA- Die begrafenisondernemer keek nogal op zeker, dat die uitstrooiing hier moest gebeuren?

MAURICE- Zo maar gewoon in de tuin, waar niemand nog passeert!

PALMIRA- Als je met Allerheiligen hier een bloemetje komt leggen, is er geen mens die er iets van merkt!

MAURICE- (Geamuseerd) Dan merken ze het ook niet, als jij er geen legt!

HEDDIE- Ik heb wel voor de rest van mijn leven een dode in mijn tuin liggen!

PALMIRA- Wie zegt er, dat jij hier ooit moet komen wonen? Jij kan dit huis toch ook verhuren of verkopen. Dan zit iemand anders ermee opgescheept.

BLANKA- Zij zijn er!

MAURICE- Eindelijk!

(Goedele, Pros en zijn vrouw verschijnen. Allen nemen nu min of meer ingetogen plaats onder de kastanjeboom. Met een blik vraagt de begrafenisondernemer de toelating om de plechtigheid te starten. Pros geeft hem een teken. Met de strooibus verspreidt de begrafenisondernemer de as.)

PALMIRA- (Blijkbaar onverschillig) Er blijft niet veel meer van over!

(Meteen verlaat Goedele wenend de strooiplaats.)

PALMIRA- Wat krijgt die ineens?... Ik dacht dat as grijs was, maar deze is helemaal wit.

MAURICE- (Geamuseerd) Lucas dronk nogal graag witte van Hoegaarden!

PROS- (Ietwat ingehouden) Lomperiken!

LUCAS- (Tot publiek) Inderdaad bleef er van mij niet veel meer over. Bij mij zelfs geen greintje respect meer voor sommigen van de aanwezigen. Zo eindigde mijn bestaan tussen het gras en de bladeren in mijn tuin. En toch kreeg mijn geschiedenis nog een "pijnlijk" staartje!

PROS, BLANKA

LUCAS- (Tot publiek) Voor wij deze twee op mekaar loslaten, moet ik jullie nog vlug iets vertellen. Mijn moeder leeft nog. In mijn verhaal kwam zij niet voor, omdat zij hoogbejaard en erg slecht te been is. Mijn vader is al vele tientallen jaren dood. Bij zijn overlijden erfde mijn moeder de helft van het echtelijk huis. De andere helft ging naar mijn broer en mij. Van ons deel kreeg mijn moeder wel het vruchtgebruik. Omdat ik nu voor mijn moeder kwam te overlijden, ging mijn deel van het ouderlijk huis automatisch terug naar mijn moeder en mijn broer. Een beetje ingewikkeld misschien.
Jullie moeten enkel dit onthouden. Ter wille van ons ouderlijk huis moest onder andere mijn broer Pros de aangifte van mijn nalatenschap mede ondertekenen.

BLANKA- Ik kom maar heel even langs, om je te melden dat notaris Mangelschots je nog deze week verwacht voor de ondertekening van de aangifte van de nalatenschap van Lucas.

PROS- Heeft hij zijn papieren al klaar?

BLANKA- Ja.

PROS- Met wie heeft hij die zaak geregeld?

BLANKA- Met mij.

PROS- En Heddie?

BLANKA- Zij heeft elk initiatief aan mij overgelaten.

PROS- Wat staat er precies in die aangifte?

BLANKA- Veel te veel om het je in korte tijd uit te leggen.

PROS- En nu verwacht jij van mij, dat ik vlug-vlug mijn handtekening ga zetten onder een document, waarvan ik niet eens de inhoud ken.

BLANKA- De notaris zal je die tekst wel voorlezen, of alleszins verduidelijken.

PROS- Voor ik mijn handtekening zet, wil ik die tekst hier eerst eens rustig bestuderen.

BLANKA- Begin volgende week moet hij al ter bestemming zijn! Anders riskeren wij een fikse boete!

PROS- Dit is dan niet mijn schuld!

BLANKA- Met officiële instanties doe je niet zomaar wat je wil!

PROS- Jij gunt mij blijkbaar niet de tijd, om eens rustig na te gaan, wat ik eigenlijk onderteken?

BLANKA- Wij hebben geen tijd meer te verliezen!

PROS- Dan sturen jullie die aangifte maar binnen zonder mijn handtekening.

BLANKA- Jij bent verdomme een steenezel!

PROS- Jij hebt opzettelijk gewacht tot vandaag, om mij onder tijdsdruk te zetten. Bij mij pakt zoiets geen verf! Eerst lezen, anders geen handtekening!

LUCAS- (Tot publiek) De dag nadien bracht Blanka Pros een kopie van de aangifte. Zij kon niet anders. Meteen zat het spel weer op de wagen.

PROS, BLANKA, HEDDIE

PROS- (Leest) "Ondergetekenden - waaronder mijn naam - verklaren, dat de heer Lucas Van Puyvelde kinderloos en testamentloos is overleden."
En verder: "De overledene heeft geen uiterste wilsbeschikkingen opgemaakt."
Heddie, daags na het overlijden van mijn broer heb ik jou zijn testament overhandigd. Wat heb jij hiermee gedaan?

HEDDIE- Niets. Wij gaan hier geen gebruik van maken.

BLANKA- Heddie gaat geen hoge registratiekosten en erfenisrechten betalen!

HEDDIE- Tante betaalt als weduwe van nonkel maar zeer lage kosten. En nadien schenkt zij mij de erfenis, ook aan lage schenkingskosten.

PROS- Dus moet ik voor jullie profijt een valse verklaring afleggen?

BLANKA- Maar neen!

PROS- Ik moet van jullie toch verklaren, dat mijn broer "testamentloos" is gestorven!

BLANKA- Behalve wij drie weet niemand van het bestaan van een testament!

PROS- Pardon! Er is nog een getuige!

HEDDIE- (Opgewonden) Iemand die het huwelijk van nonkel en tante heeft kapot gemaakt! Dat zij maar haar mond houdt!

- PROS- Jij denkt toch niet, dat "ik" voor wat geldelijk profijt voor jullie in de gevangenis wil terechtkomen?
- BLANKA- Niemand weet van dat testament!
- PROS- Er loopt een getuige rond, die jou alles behalve een warm hart toedraagt!
- HEDDIE- Zij weet niet, hoe wij de erfenis hebben geregeld!
- PROS- Jullie plannen hebben jullie in haar bijzijn verraden!
- HEDDIE- Jij wil niet, dat wij onkosten besparen!
- PROS- (Verbetert) Ik wil niet door jullie schuld achter de tralies belanden!
- BLANKA- Dat zal jij niet!
- PROS- Daar zitten er meer, die met de beste bedoelingen hebben meegewerkt aan een fraude!
- BLANKA- (Opgewonden) Wat moeten wij dan doen volgens jou?
- PROS- De notaris de waarheid vertellen!
- BLANKA- Nooit!
- PROS- Dan moeten jullie niet op mijn handtekening rekenen.
- BLANKA- Erzonder kan er geen aangifte worden binnengestuurd!
- PROS- Ik zal de notaris wel uitleggen, waarom ik weiger te tekenen.
- BLANKA- (Kwaad) Dat doe jij niet!
- LUCAS- (Tot publiek) Het zat er dus bovenarms op. De twee dames wilden absoluut geen euro verloren zien gaan. Nog diezelfde dag waren zij er opnieuw, deze keer met een andere aangifte.
- PROS, BLANKA, HEDDIE
- BLANKA- Wij komen van de notaris.
- HEDDIE- Met een lichtjes gewijzigde aangifte.
- (Zij overhandigen Pros de nieuwe aangifte. Hij beziet enkel de heikele punten.)
- PROS- Dit is toch hetzelfde van daarstraks.
- BLANKA- In plaats van "testamentloos" staat er nu "blijkbaar testamentloos". En in plaats van "geen uiterste wilsbeschikking" staat er "blijkbaar geen uiterste wils-

beschikking".

Ik heb de notaris verteld, dat wij dachten dat er een testament was, maar dat wij er voorlopig geen hebben gevonden. Vandaar onze vraag voor die lichte wijzigingen.

PROS- Sorry, maar ik weet beter! Er is wel degelijk een testament!

(Voor de ogen van Pros steekt Heddie het testament in brand.)

HEDDIE- Nu is er geen meer! Hou jij nu maar vol, dat er een testament bestaat. Jij kan dit niet meer bewijzen.

PROS- Ik kan Goedele laten oproepen als getuige!

HEDDIE- Zij kan alleen maar vermoeden, dat er een testament was. Gezien heeft zij het nooit.

PROS- Jullie hebben het zelf verraden!

HEDDIE- Ook wij kunnen ons hebben vergist.

BLANKA- Aan jou de keuze nu! Ons beschuldigen van fraude, maar zonder enig bewijs! Of bij de notaris gaan tekenen.

HEDDIE- Als jij niet gaat, gaan jij en je moeder problemen krijgen met jullie ouderlijk huis!

LUCAS- (Tot publiek) De laatste dag voor de aangifte binnen moest, is mijn broer gaan tekenen. Hij kon nog moeilijk anders.
Mijn "wettige" echtgenote erfde mijn hele nalatenschap. Zij en Heddie waren in de wolken.
De molen van de administratie maalt langzaam, ook in het geval van mijn nalatenschap. Heddie moest dus nog even op haar honger blijven zitten.
Ondertussen stond de wereld niet stil.
Blanka en Palmira hadden een tante, een hoogbejaarde weduwe zonder kinderen. Zij zat er nogal warmpjes in. Blanka en Palmira hoopten uiteraard op haar erfenis. Palmira had haar tante op haar oude dag geregeld bijgestaan, met bijbedoelingen uiteraard.
Tante kwam te sterven. Haar testament wees Palmira aan als enige erfgename. Bij Blanka schoot dit echter in het verkeerde keelgat. Palmira zwoer bij hoog en bij laag, dat zij nooit de bedoeling had gehad Blanka te onterven. Volgens haar wist zij zelfs niet van het bestaan van een testament in haar voordeel. Maar Blanka geloofde dit niet. Tussen de beide zussen kwam er een definitieve breuk.
Enige tijd later.

BLANKA, HEDDIE

- HEDDIE- Dag, tante!
- BLANKA- Dat ik ook al een tijdje geleden, dat wij jou hier nog eens hebben gezien.
- HEDDIE- Ik heb groot nieuws!
- BLANKA- O ja?
- HEDDIE- Ongeveer een half jaar geleden heb ik een jongen leren kennen. Wij denken eraan, te gaan samenwonen.
- BLANKA- Dat is inderdaad groot nieuws. Allee, proficiat.
- HEDDIE- Alleen... wij weten nog niet waar.
- BLANKA- Hij is toch niet onbemiddeld?
- HEDDIE- Neen, neen! Zijn ouders runnen een belangrijke elektrozaak!
- BLANKA- Zo!
- HEDDIE- Daarom kom ik eens vragen, hoe het zit met de erfenis van nonkel Lucas. Is die intussen helemaal in orde?
- BLANKA- Ja, ja. Alles staat nu op mijn naam.
- HEDDIE- Kan jij dan overgaan tot de schenking?
- BLANKA- Welke schenking?
- HEDDIE- De schenking van die erfenis aan mij.
- BLANKA- Aan jou? Waarom zou ik die erfenis van mijn man aan jou schenken?
- HEDDIE- Nonkel Lucas heeft dit toch zo gewild.
- BLANKA- Wie beweert er zoiets?
- HEDDIE- Dat stond zo in zijn testament.
- BLANKA- Zijn testament? Lucas had geen testament.
- HEDDIE- Wij hebben het toch samen in handen gehad daags na zijn overlijden.
- BLANKA- Jij droomt zeker?
- HEDDIE- Ik heb het nog verbrand, om Pros te dwingen bij de notaris de aangifte van de nalatenschap te gaan ondertekenen.
- BLANKA- Jij hebt hallucinaties.
- HEDDIE- Ik zou nu willen intrekken in het huis van nonkel Lucas.

BLANKA- Het is niet te huur.

HEDDIE- Jij mag het mij nu schenken.

BLANKA- Ik het jou schenken? Nog in geen honderdduizend jaar! Als de tijd er rijp voor is, verkoop ik het aan de meestbiedende!

HEDDIE- Nonkel Lucas heeft dit anders gewild!

BLANKA- Bewijs dit! Als jij per se een erfenis wil, ga dan naar je moeder. Ook zij heeft onlangs geërfd. Zij deelt heel graag. Zij schenkt jou haar erfenis met alle plezier.

HEDDIE- Krijg ik die erfenis, waarop ik recht heb?

BLANKA- Waarover heb jij het eigenlijk?

HEDDIE- Jij hoort nog van mij!

HEDDIE, PROS

HEDDIE- Herinner jij je nog het testament van je broer Lucas?

PROS- En of ik mij dit herinner!

HEDDIE- Het wordt niet uitgevoerd!

PROS- Dat wist ik allang. Dat zijn tante Blanka en jij mij hier al eens eerder komen vertellen.

HEDDIE- Tante Blanka heeft alles geërfd! Maar nu weigert zij, het mij verder te schenken!

PROS- En wat wil jij nu van mij?

HEDDIE- Dat jij met mij meegaat naar de notaris, om te getuigen dat er wel een testament was!

PROS- Hij zal ons vragen, het te tonen!

HEDDIE- Dat kan niet meer!

PROS- Dan vrees ik, dat ik jou ook niet meer kan helpen.

HEDDIE- Jij kan toch getuigen, dat jij het hebt gezien!

PROS- Door jullie toedoen heb ik al een verklaring moeten ondertekenen, dat er geen testament was.

HEDDIE- Jij kan toch op die verklaring terugkomen!

PROS- Zij zullen vragen naar bewijzen.

- HEDDIE- Er is jouw getuigenis. En eventueel die van Goedele.
- PROS- Na wat jullie haar hebben aangedaan, denk ik niet dat zij zich nog veel van jouw erfenis zal aantrekken. Ik ten andere ook niet.
- HEDDIE- Jij wil dus niet, dat de laatste wilsbeschikking van je broer wordt uitgevoerd?
- PROS- Ik wil mij niet meer laten misbruiken voor jullie spelletjes.
- HEDDIE- Jij zal wel moeten! Ik trek naar het gerecht!
- PROS- Als ze daar vernemen dat jij moedwillig een testament hebt verbrand, stoppen ze je meteen in de gevangenis!
- HEDDIE- Jij weigert mee te gaan?
- PROS- Probeer je tante te overtuigen in plaats van de notaris.
- HEDDIE- Ook jou bezie ik nooit meer!
- LUCAS- (Tot publiek) Leven is niet gemakkelijk! Maar doodgaan is nog veel moeilijker! Ter wille van mij lag zowat iedereen met iedereen in ruzie. Mijn huis staat nog altijd leeg. Van Heddie en Blanka verwacht ik niet, dat zij nog ooit een voet op deze grond gaan zetten. Zij zijn mij grotendeels vergeten. Dit deert mij nog weinig, doden zijn erg vergevingsgezind. Goedele en mijn broer zijn goed opgevoed, zij zetten geen voet op iemand anders' eigendom. Wel houden zij allebei mijn gedachtenis in ere. Bij allebei staat er op de kast een foto van mij... met een bloemetje. Bij Goedele wordt deze foto zelfs van de ochtend tot de avond verlicht door een spotje. Toch mooi van hen. Of ik mijn leven nog zou willen herbeginnen? Ik weet het niet. Misschien samen met Goedele, maar dan heel anders. Ik zal mij maar troosten met de gedachte, dat ook het leven van de meeste anderen niet altijd heeft gebracht wat zij ervan verwachtten. En toch hadden wij er misschien iets kunnen van maken. Maar kom, zand erover! En in mijn geval, kastanjebladeren erover! Een goedenavond!
